

NASLOV—ADDRESS:
 Gladis E. E. Jednota
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, OHIO

Telefoni: 2240000 2012

Največji slovenski tednik v Združenih državah ameriških

The largest Slovenian Weekly in the United States of America

Zeleni Mary
 1605 Prairie Ave. 108

Kranjsko - Slovenska Katoliška Jednota

je prva in najstarejša slovenska bratstva pod-porna organizacija v Ameriki

Posluje že 38. leto

GESLO K. S. K. J. JE:
 "Vse za vero, dom in narod!"

Entered as Second-Class Matter December 15th, 1922 of the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1102, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Stev. 30 — No. 30

CLEVELAND, O., 28. JULIJA (JULY), 1931

LETO (VOLUME) XVII

CLEVELANDSKE NOVICE

—Še štiri dni, pa bo zaključen kontest pri fari sv. Vida, ki se vrši v korist nove cerkve. Kot znano, se vrši 2. avgusta velik piknik združenih društev fare sv. Vida na Špelkotovih prostorih. Ob istem času se bo tudi naznanilo, kdo dobi velike nagrade, ki so razpisane. Pomnite, da je pred nagradami dvoje parobrodskih listkov, s katerimi so dobitelji upravičeni do proste vožnje iz Amerike v domovino in potem zopet nazaj. Vožnja na obe strani bo torej plačana popolnoma, in kdor ne bi hotel mogloče vzeti vožnje, dobi pa \$150 izplačani v gotovini. Poleg garci omenjenih nagrad pa čaka srečne še kakih 30 velikih daril. Kdo in kako so v kontestu, sicer ne moremo poročati, ker nam odbor tozadevno ni natančneje sporočil, znano nam je le, da se kontest vrši z vso vnamo in se tozadevni tiketi, ki so po 25 centov, pridno prodajajo. Združena društva fare sv. Vida že leta in leta delujejo za fond nove cerkve in so z največjo marljivostjo nabrala mnoge tisočake. In dne 2. avgusta nameravajo zaključiti kontest. Kljub ne ravno povoljnim časom, se naši rojaki prav z veseljem odzivajo. Oprimito se torej te zadnje prilike, ki se vam nudi še en teden, pozneje bo prepozno. V nedeljo 2. avgusta bo kontest zaključen in imena srečnih razglašena. Zaeno je cenjeno občinstvo vladno vabljeno, da se v nedeljo udeleži farnega piknika na Špelkotovih prostorih. —Cleveland dnevnik "Press" bo pridelil v novem številu od 28. julija do 2. avgusta šest krasnih predstav; čisti prebitek teh predstav je namenjen za nakup mleka otrokom revnih družin. Pri tej priliki bo na odru nastopilo 800 pevcev, 100 baletk in 100 godbenikov. Vstopnice od 25 centov do \$2 ima tudi naprodaj Mrs. Kushlan v Slovenskem Narodnem Domu.

—Dne 23. julija večer se je naznanilo, da se je poravnal štrajk hotelskih uslužbencev v Clevelandu. Prizadetih je bilo več največjih hotelov. Štrajk je trajal eno leto. Niti štrajkarji niti hotelirji niso zmagali. Štrajkarje bodo vzeli na delo, kakor hitro nanese prilika. —Miss Mary Udovich in Mrs. Josephine Lausche-Welf sta dobili te dni od Columbia Graphophone družbe iz New Yorka prijazno prošnjo, da pošljeta svoje slike na glavni urad Columbia družbe v London, Anglija, kateri urad želi slike naših pevk rabiti v Jugoslaviji. Pač lep poklon za obe priljubljeni pevki.

Smrtna kosa.—Za srčno boleznijo je dne 21. julija preminul po kratki bolezni rojak Anton Janc, iz 1228 E. 170th St., star 59 let. Pokojnik je bil rojen v vasi Slatina pri Begunjah na Gorenjskem. Tukaj je bival 29 let. Tukaj zapuščala soprogo in sina Viljema. —Po enoletni bolezni je dne 24. julija umrla Ana Perish, rojena Jurčič, stara 47. Stanovala je na 5907 Bonna Ave. Poleg soproga Ili-

ZRTEV FAŠIZMA

Idrija.—V idrijskem rudniku je lani 1. maja rudar Viktor Repulus iz Idrije pomotoma dal s sireno nekoliko prezgodaj znamenje za delopust. Fašisti so v tej njegovi pomoti, ki se je kot taka tudi izkazala, videli čin upornosti in so ga ovadili oblastem. Ker v resnici ni bil kriv, ga celo fašistovski sodišče ni moglo obsoditi. To pa ni ovrnilo goriške konfinacijske komisije, da ne bi nesrečnega rudarja, očeta več nedoraslih otrok, obsodila na leto dni konfinacije. Štirideset dni je trajala njegova vožnja iz Idrije na Lipari. Gnali so ga uklenjenega od ječe do ječe, dokler ni priromal na otok. Med potjo je obel le na pljučih tako zelo, da so ga morali takoj oddati v bolnišnico. Le vsled skrbne nege svojih tovarišev je nekoliko okrevljal, nakar so ga takoj odslovili iz bolnišnice. Še vedno bolehen je moral prebivati v skupnem bivališču konfinirancev na liparskem gradu. S podporo petih lir na dan bi se ne mogel preživljati niti, če bi bil zdrav. Njegovi tovariši so se potegovali zanj na vseh koncih in krajih. Vse je bilo zaman. Njegova bolezen pa se je znova tako poslabšala, da so mu morali najti privatnega zdravnika, ker ga v bolnišnici niso hoteli več sprejeti. Pomanjkanje in skrb za osirotelo družino pa kruta okolica so ga uničili. Dne 16. aprila t. l. je umrl. —Konfinacijska uprava se je branila skrbeti za njegov pogreb. Tovariši so mu napravili skromno krsto in ga hoteli pokopati. A za sprevedom ni smel nihče. Kljub temu pa so se pred izhodom na gradu zbrali nekateri konfiniranci, da bi počastili nesrečnega tovariša na njegovi zadnji poti. Fašisti pa, ki so spremljali pogrebe, so jih razgnali. Tako se je zgodilo tudi v mestu na trgu, kjer je čakalo na pogrebe mnogo konfinirancev in ljudstva. Miličniki so ljudi na trgu s puškinimi kopiti in palicami odpodili, okrog 30 pa aretirali. Dva dni po pogrebu so aretirane konfinirance, med njimi tri ženske, postavili pred sodnika.

Kralj Aleksander boter

Uršna sela je zadela dne 5. julija izredna čast, kakoršne najbrže še ne pomnijo. Nekaj dni poprej se je posestniku F. Zamidi narodil 10. sin. Zaprošil je na najvišjem mestu, da bi otroku kumoval kralj Aleksander. Bil je uslišan. Kralja je zastopal pri krstnih obredih podpolkovnik Vavlar Dič s soprogo, iz Novega mesta. Visokega botra so slovesno sprejeli sosede farani, razna društva in predstavniki. Krst se je vršil v topliški farni cerkvi. Krščenec je dobil v dar težko zlato verižico z zlatim masivnim križcem, nov zlatnik in voščeno svečo ovito s svilenim trakom v narodnih barvah.

Solventnost mladinskega oddelka naše Jednote znaša 173.51%.

je zapuščala tri sinove in tri hčere. Vsem pokojnikom naj sve-ti večna luč!

POŽARNA KATASTROFA

POSLOPJE UBOŽNICE ZGO-RELO; 26 MRTVIH, NAD 100 RANJENIH

Pittsburgh, Pa., 25. julija.—Sinoči okrog 10 ure je nastal grozen požar v hiralnici ali ubožnici na Aitken in Penn Ave. (Home for the Aged of the Little Sisters of the Poor), katero so vodile katoliške sestre usmiljenke. Ogenj je nastal v prvem nadstropju in namah zajel celo stavbo, zgrajeno iz opeke v štiri nadstropja. V tej hiralnici ali ubožnici je bilo 145 moških in 105 žensk, že vsi nad 60 let stari.

Ker so ogenj opazili šele sosede in ker je požarna bramba precej oddaljena, se ni moglo pravočasno vseh stanovančev ubožnice rešiti. Ko je prišla prva pomoč, je bilo že 26 izmed treh zadušenih ter grozno ožganih. Na lice mesta došla požarna bramba ter policija je z največjim naporom spravila na varno ranjence in jih odvedla v bližnjo bolnišnico z vporabo rešilnih mrež in lestev.

Ker je bilo že mnogo starčkov in starih v postelji za čast katastrofe in ker si vsled oslabelosti in tudi vsled pohabljenosti niso zamogli takoj pomagati, jih je ogenj zajel v spalnicah ter zadušil.

Med reševanjem so se osobito junaško izkazovale nune usmiljenke pod vodstvom 80-letne prednice matere Agathe; ena izmed usmiljenih sester je tudi našla smrt v plamenih tekotem reševanju. Ogenj je bil lokaliziran šele ob 11:30.

Iz raznih bolnišnic se poroča, da bo najmanj še 30 ponesrečencev vsled zadobljenih opeklin umrlo. Ponesrečenci so bili večinoma vsi iz Pittsburgha in okolice.

Za vzdrževanje te ubožnice so skrbele katoliške fare iz mesta, največ pa same nune usmiljenke, ki so hodile od hiše do hiše nabirati darove za svoje re-veže.

Slovenski deček ustrelil svojega brata

V naselbini Cumberland, Wash, so se dne 14. julija igrali vaški otroci pred hišo rojaka Šinkovca. Pri tej priliki je sedesed 15-letni sin doma izmaknil nabasano puško ter jo položil pred Šinkovčovo hišo. Med igro je 12-letni Šinkovčev sin George pograbil za nevarno svojega ter v šali pomeril na svojega 4-letnega brata. Zadel ga je tako nesrečno, da je čez 24 ur umrl. Ta slučaj je vso naselbino ter okolico zelo užalostil. Starši, skrivajte nevarno orožje pred otroci!

Brat zabodel svojega brata

Iz Chicago se poroča, da je tam živel Martin Pičman, 1908 W. 22d Place, z nožem zabodel svojega brata Franka, ko sta se pripravila kdo bo vodil zabavo isti dan. Franka, ki ima nevarno rano v trebuhu, so odpeljali v bolnišnico, Martin se pa nahaja v zaporu. Martin Pičman je star 39 let, Frank pa 40.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

ZAGONETEN UMOR MLADega SLOVENCA

Chicago, Ill.—V nedeljo zjutraj dne 19. julija je bilo najdeno v bližini Forest Park strelskega kluba v Forest Preserve mrtvo truplo 18-letnega slovenskega fanta Franka Kutina, ki je živel na 2026 W. 22d Place. Truplo je ležalo z obrazom navzdol, glava pa je bila od zadaj prestreljena od šestih krogel.

Sprva se je domnevalo, da je postal fant žrtev kakega gangsterskega maščevanja, a se je takoj opustila ta domneva, ko je policija ugotovila, da je bil umorjeni Frank priden fant, ki je delal vsako noč od 3. zvečer do 8. zjutraj v garaži na 2226 S. Leavitt St., in ni bil zapleten v nikake pusto-lovščine. Dognalo se je nato, da so izvršili umazan čin neki navadni roparski lopovi, ki so oropali garažo. Frank jih je brzkone spoznal in, da bi jih ne izdal, so mu za vedno zaprlili usta. To se je ugotovilo, ko je lastnik garaže, F. Puccini, javil, da je bilo iz blagajne vzeti \$19.56 in je ta garaža lazi-nil eden avtomobilov. Očividno je torej, da so po ropu banditi odvedli Franka v ukradenem avtu na samoten kraj in mu tamkaj končali življenje.

Obstoji pa še neka druga domneva. Neki fant iz sosesčine pripoveduje, da je imel pokojni Kutin dekle, za katero je hodil še neki drugi fant. Ta je hotel večkrat grozil, da "mu bo pokazal," če ne bo pustil dekleta, in tako je moglo, da je ta tekme izvršil svojo grožnjo, obenem pa še porabil priliko za umazan rop. Policija še ne ve za ime tekmece, niti dekleta. "A. S."

KOLIKO POJE IN POPIJE POVPREČEN ČLOVEK

Tudi to so zmerili in steh-tali. Če vzamemo povprečno starost zdravega človeka 70 let, dobimo ogromne številke stotov hrane, ki jo je pojedel človek v svojem življenju. Zdrav človek poje v 70 letih 140 meterskih stotov ali 14,000 kg kruha in močnih jedi, ker se je dognalo, da poje človek povprečno tri četrtilograda kruha na dan. Kakšna množina kruha je 140 stotov, nam bo jasno iz naslednjega: Hleb kruha, ki bi ga spekli iz vse te zavžite moke, bi bil dolg 25, visok 25 in širok tudi 25 metrov in bi meril celih 1,200 kubičnih metrov. Krompirja po-je človek v svojem življenju, če računamo na dan le pol ki-lograma, 100 meterskih stotov ali cel vagon. Salate več hek-tarov. Mese poje človek 60 stotov, kar bi bilo že lepa čreda 10 volov. Jaje poje 10,000 komadov, sladkorja 50 meterskih stotov in celo soli 8 stotov. Tekočine mora imeti na dan 1 in pol litra, kar znese v 70 letih 47,000 litrov ali 156 polovnjakov. Pivci in pijanci pridenejo seveda k temu še no-ve stotine pijače. V celem po-je in popije v 70 letih človek 75,000 kg goste in 47,000 kg tekoče hrane, ki bi jo komaj spravili v osem velikih vago-nov.

VAŽNO POROČILO

LJUBLJANSKI "DOMOLJUB" O NAŠIH JEDNOTINIH IZLETNIKIH

Znani, v Ljubljani izhajajoči tednik "Domoljub," ki je veliko let najbolj razširjen list v Sloveniji, je v svoji izdaji št. 26 z dne 2. julija na prvi strani pri vrhu obelodanil sledečo vest o prihodu udeležencev prvega izleta naše Jednote:

Naši Amerikanci v domovini
 "Na praznik sv. Petra in Pavla je prišla na obisk v staro domovino močna četa naših Amerikancev, ki so organizirani v Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti.

Sprejem, ki so jim ga Slovenci priredili, priča, da dalj-ja in dolga leta ločitve niso zrahljala vezi ljubezni in bratstva med nami, ki smo ostali na rodni grudi in med onimi, ki jim je tuja dežela postala druga domovina in krušna mati.

Nekaj nas posebno veseli ob tem veseljem svidenju. Kljub temu, da so naši bratje živeli dolga leta v tuji zemlji in v velikih nevarnostih, niso pozabili dvojega: vere svojih očetov in svojega slovenskega jezika.

Kako lep zgled so lahko onim, ki po par letih bivanja v tujini pozabijo eno in drugo. Naj bi njihovo bivanje med nami naučilo vsakogar izmed nas prave ljubezni do vere in naroda.

Našim Amerikancem pa prav iz srca želimo, da bi se med nami prav dobro počutili, da bi povsod našli prijazno besedo in v odkrito srce.

Bog vas živi, bratje!"

Poleg tega pozdrava v sredi je priobčena doprta slika pokojnega ameriškega-slovenskega škofa Friderika Baraga; na notranji strani pa vidimo tri slike povodom prihoda naših izletnikov v domovino, in sicer: 1) Štiri naše Jednotine glavne uradnike, stoječe pred vlakom na Jesenicah. 2) Kanonik Dr. Mihael Opeka, brat našega gl. predsednika, pozdravlja v ime-nu knezoškofa Jednotine izlet-nike ob prihodu na Jesenice. 3) Prizor iz veličastnega sprejema naših izletnikov v Ljubljani, glavni Jednotini odbor-niki korakajo z ameriško za-stavo na čelu. Kdo ravno nese zastavo, je na sliki nerazvidno. Na desni strani koraka gl. taj-nik brat Zalar, na levi gl. pred-sednik brat Opeka, trakovka za-stave pa drži I. podpredsed-nik brat Germ in Miss Marion Zalar, hčerka gl. tajnika.

Novi slovenski zdravnik

Začetkom avgusta t. l. bosta dobili naselbina Waukegan in North Chicago, Ill., prvega in edinega slovenskega zdravni-ka, Dr. Louis F. Kompare-ta iz South Chicago, Ill. Več o tem, kakor tudi njegovo sliko priob-čimo prihodnjič. Za danes ome-nimo še to, da bo imel Dr. Kom-pare svoj urad v Goodmanovem poslopju, 602 — 10th St., Wau-kegan. Mlademu doktorju že-limo največ uspeha.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDLEK!

RAZNE KRATKE VESTI

—Bivši župan mesta Cleve-land in vojni tajnik tekom sve-tovne vojne. Newton D. Baker je bil pred kratkim odlikovan od laške vlade z redom "laške krone."

—Tekom leta 1930 se je v Zedinjenih državah vršilo 1.128,180 porok, leta 1929 pa 1.232,559.

—Dne 18. julija ponoči je na vatikanskem vrtu v Rimu z groznim pokom eksplodirala bomba, da je vse prebivalce Vatikana zbudila. Drugi dan so našli tudi v cerkvi sv. Petra pod nekim sedežem v papir zavito bombo, ter jo odstranili. Mini-strski predsednik Mussolini je bil vsled tega zelo razkačen, ker je občna sodba, da je bilo to delo fašistov.

—V državni ječi San Quen-tine, Cal., so dne 18. julija obe-sili 18-letnega Charles Simpsona, ker je umoril in sežgal neko staro trgovko.

—Vojno sodišče v Varšavi na Poljskem je obsodilo na smrt generalitabnega majorja Petra Dombrowskega, ker je vohunil v prid Rusije; vohun bo ustreljen.

—Sloveči ameriški avijatik Charles Lindbergh bo tekoči teden s spremstvom svoje žene priredil polet na Kitajsko.

—Dne 24. julija se je v aero-planu smrtno ponesrečilo v bližini Cass Lake Minn., petero oseb in sicer: Dr. Charles Gault, Rev. L. McHugh, Rev. J. Stapleton, A. B. Conrad in Ralph Ausk.

—V mestu Vera Cruz, Mehika, je bil dne 25. julija napaden in ranjen governor A. Teje-da, hud sovražnik sv. Cerkve. Ravno isti dan sta bila v neki katoliški cerkvi med sv. opravilom ustreljena dva duhovnika.

—V svrhu olajšanja velike gospodarske in denarne krize na Nemškem, je bila te dni v Berlinu ustanovljena nova ga-rancijska banka s kapitalom 200 milijonov mark.

—Ženska demokratska zveza za uveljavlo prohibicijske posta-ve namerava pri prihodnjih na-rodnih volitvah postaviti za predsedniškega kandidata Wm. G. McAdoo-ja.

—Iz zanesljivih virov se po-roča, da bivši newyorški gover-nor in bivši predsedniški kan-didat Al. Smith ne bo kandi-diral leta 1932 pri narodnih vo-litvah.

—Slavni iznajditelj Thomas A. Edison se bo moral na od-redbo zdravnikov podati v pri-vatno življenje, ker je postal že bolj slabotnega zdravja. Edi-son je star 84 let.

—V Kansasu so imeli dne 24. julija silno vročino; ponekod je toploter kazal 111 stopinj.

—Nedavno v Washingtonu, D. C. umrla 90-letna milijonar-ka Mrs. Mary Henderson je za-pustila svojemu 26-letnemu pri-vatnemu tajniku Jesse Shima \$200,000; srečni dedič je rodom iz Japonske.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDLEK!

—V Savi je pri kopanju utonil 20-letni mladenič Ivo Kosi, sin tiskarskega strojnika v Narodni tiskarni.

Nenadoma je umrl v Selcah v Hrvatskem Primorju Josip Lončarič st., veleposelnik in industrijalec. V prejšnjih letih

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Ameriški rojaki in člani K. S. K. Jednote na Brezjah. Dne 29. junija prispeli na obisk v Slovenijo, so ameriški rojaki in člani K. S. K. Jednote imeli dne 13. julija na Brezjah svojo posebno pobožnost—Marijin dan h kateri so vabili zlasti svoje sorodnike, prijatelje in znance. Ob 10 je bila pridiga in sv. maša. Sv. mašo je daroval pri mi-lostnem otarju gospod duhovni vodja KSKJ, za sedanje Sloven-ce v Ameriki prezaslužni Rev. John Plevnik, župnik v Jolietu, Ill. Pridigal je brat glavnega predsednika, Frank Opeka, gos-pod kanonik dr. Mihael Opeka. Dne 26. julija pa so rojaki in člani KSKJ obiskali Brezje v drugič, udeležili so se polnošte-vilno velike cerkvene prireditve v spomin efeškega koncila in za beatifikacijo škofa Bara-ge.

Novi grobovi. V čestiti sta-rosti 77 let je dne 1. julija pre-minul v Škofji Loki, v Nunski ulici g. Fran Henigmann, de-kan in župnik v pokopju. Po-kojnik je bil rojen v ribniškem okolišju. Kaplansko službo je izvrševal v Crnem vrhu nad Idrijo, nakar je za dobo 16 let prevzel mesto župnega upravi-telja v Kropi. Po službovanju v Brezovici je bil pokojnik ime-novan za dekana na Vrhniki, odkoder je šel v pokop k svo-jim sorodnikom v Škofjo Loko.

—V celjski javni bolnišnici sta umrla 60letna Terezija Pavšek iz Celja in 72-letni Stefan Plavšek iz Šmarja pri Jelšah.—V Polhovem Gradcu je umrla v 90. letu starosti Marija Stru-kelec, rojena Zobec, mati tamoš-njega gospoda župnika.—V Lescah je odšel po plačilo na drugi svet Jurislaw Murnik, eden najdelavnejših članov katoliških organizacij.—V Zgornjem Rad-vanju je umrla Julijana Ander-le, soproga tamošnjega gostil-ničarja.—V Virlogu pri Stari Loki je odšel na drugi svet 72-letni Franc Hafner.—V Ljubljanski bolnišnici je umrl rent-nik Blaž Knez.—V Pobrežju pri Mariboru je na veke zatisnila oči Jožefa Midlil, rojena We-ber, gostilničarka.—V Ljublja-ni je umrl 22-letni pravnik Živko Lapajne.—V celjski bolnici je umrl Stefan Gorec, delavec v Westnovi tovarni, s Spodnje Hudinje, star 31 let.—V Krap-jem pri Ljutomeru je umrla Marija Mursa, učiteljica v po-kopju in soproga veleposelnika.

—Na Dobrovi pri Celju je umr-la Marija Cocelj, posestnikova hči, stara 34 let.—V Ljubljani je umrla Marija Videmšek, ro-jena Ramšak.—V ljubljanski bolnici je umrla Marija Jerina, voditeljica otroškega vrta v Ljubljani.—V Lescah je umrl Jurislaw Murnik, krojaški moj-ster.—V celjski bolnici je umrl Fran Vengust, zidar iz Goto-velj, star 38 let.

V Savi je pri kopanju utonil 20-letni mladenič Ivo Kosi, sin tiskarskega strojnika v Narodni tiskarni.

Nenadoma je umrl v Selcah v Hrvatskem Primorju Josip Lončarič st., veleposelnik in industrijalec. V prejšnjih letih

(Dalle na 4. strani)

IZ URADA ORGANIZACIJE SLOVENSKE DRUŠTVA KSKJ V MILWAUKEE IN WEST ALLIS, WISCONSIN

Dne 14. julija je imela gori navedena organizacija svojo redno mesečno sejo. Iste sta se med drugimi udeležila tudi Rev. L. Gladek in Rev. R. Potocnik, župnika naših naselbin. Na tej seji je bilo dosti dobrega ukrenjenega, vsled česar smatram za umestno, da to v našem Glasilu objavim, da bodo o tem vsi naši člani in članice poučeni.

V Milwaukee in West Allis je pet krajevnih društev naše Jednote, dva moška, dva ženska in eno mešano, angleško poslujoče društvo. Približno vsako izmed teh društev ima po dve letne prireditve. Dosti denarja se potratja za godbo, dvorane, parke in drugo, poleg tega tudi člani dosti svojega denarja potrošijo, toda za društveno blaginjo pa prav malo, ali pa celo nič ne preostane.

Na zadnji seji so se oglasili večinoma vsi zastopniki in zastopnice ter ugibali, kako bi se dalo to zadevo spremeniti in izboljšati. Nato je Rev. Gladek stavil predlog (vsestransko podpiran in sprejet), da milwaukee in westalliska društva KSKJ prirede eno skupno predpustno veselico in v poletnem času en velik skupni piknik, dohodki teh skupnih prireditev naj se pa razdele v društvene blaginje.

Pri omenjenih društvih je okoli 300 članstva mladinskega oddelka. Ker se mladina rada veseli, bo naša organizacija skupnih društev priredila v ta namen v South Side Turn dvorani dne 5. decembra nalašč za mladino Miklavžev večer. Starši in mladina ste prošeni, da se še sedaj pripravljate, da bo program za vse dopadljiv. To je umevno, če bodo naši malčki do tedaj pridni in poslušni, bo sv. Miklavž z vsem prinesel dosti lepih prezentov ali daril.

Dalje je bila na tej seji splošna ideja, da bi obe župnije, v Milwaukee in West Allis, s sodelovanjem društev priredile skupno romanje v Lemont, Ill. En bus za tja in nazaj bi veljal \$100, torej bi prišlo na eno osebo malo več kot \$3. Lemont, ali naše ameriške Brezje so nekako duhovno središče Slovencev v Ameriki; naseljenci iz Milwaukee in West Allis pa tudi potrebujemo neke skupnosti in zavesti, da smo ud ene duhovne matere (sv. Cerkve) in ud enega narodnega telesa, torej je nam potrebno solidarno sodelovanje v skupno dobrobit. Vsaka skupna seja, vsak skupen nastop in tudi naš skupni izlet bo gotovo blagodejno vplival na medsebojno spoznavanje, večje prijateljstvo in skupno delo. Pri glasevanju in podrobnosti o tem romanju se zvedo v Milwaukee pri g. župniku Rev. Gladeku, v West Allis pa pri g. župniku Rev. Potocniku, tako tudi pri podpisaneju tajniku te organizacije.

V preteklem času smo že dosti govorili in delali glede lastnega slovenskega pokopališča; zdaj je pa ta želja zopet oživel. Milwaukee škofija namerava kupiti kakih osem milj od naše slovenske cerkve na National Ave. West večji kompleks zemlje za svoje novo pokopališče. V kolikor smo informirani, bi se dalo dobiti na tem zemljišču poseben oddelček za Slovence iz obeh župnij, za faro sv. Janeza in za faro Marije Pomočnice in bi pri tem nobeno društvo ne imelo kakih posebnih stroškov, ker bo pokopališče opravljala škofija sama; za nas bi odločila en poseben blok. Dobro bi bilo torej, da bi naša slovenska katoliška društva skupno z obojema župnijama podvezala pri mil. g. nadškofu potrebne

korake, da bi se naša želja uresničila.

Drugi nam sobratje in sestre! Naj vam skratka povem, ce kot nekako predpostavim in na sejah razmislim o tem.

S sobratstvom pozdravim,
Joseph Wladimir,
tajnik organizacije.

TRIDESET-LETNICA OB- STANKA DRUŠTVA SV. JO- ZEFA, ST. 57, BROOKLYN, NEW YORK

Kratka zgodovina
Dne 15. julija, 1931 je minulo 30 let, odkar je bilo ustanovljeno naše društvo. Ustanovila ga je skupina sledečih zavednih Slovencev: Anton Burgar, Valentin Vaupotic, M. Marinček, Josip Nahtigal, F. G. Tassotti, Ignac Starin, Josip Kobe, Josip Cvetković, Frank Pengov, Alois Cesark, Anton Bremic, Frank Ribic, Peter Starin in Frank Pauli.

Društvo je bilo ustanovljeno z namenom dajati članom podporo v slučaju bolezni in nesreče ter gojiti bratoljubje med člani.

Prvi odbor je bil sledeči: F. G. Tassotti, predsednik; Frank Starin, podpredsednik; Alois Cesark, tajnik; Peter Starin, blaginjak; Anton Burgar, zastopnik; Frank Kosce, Valentin Vaupotic in Frank Ribic, odborniki; Josip Cvetković, reditelj.

Kmalu zatem je društvo dobilo charter KSKJ ter je pričelo složno in navdušeno delovati. Sad uspešnega delovanja, sloge in bratoljubja je obrodil uspešno, kar znači dejstvo, da šteje danes društvo v obeh oddelkih 194 članov in članice.

Bolj natančno zgodovino bom opisal še v eni bodoči izdaji Glasila.

O priliki te naše 30-letnice je naša dolžnost, da se posebno spomnimo vseh ustanovnikov, kateri so se požrtvovalno trudili za napredek društva; niso se ustrašili težavnega dela in napora, temveč so šli pogumno naprej po začrtani poti.

Več izmed ustanoviteljev je že med pokojniki, a njih spomin je trajno hranjen z delovanjem in napredkom društva na ustanovljeni podlagi.

Casten in večni spomin bodi na tem mestu našemu prebagemu ustanovitelju in večletnemu predsedniku pokojnemu Anton Burgarju, kateri je umrl 7. julija, 1921. Predsednik društva je bil tudi ob času njegove smrti. Ravno je predsedoval seji pripravljalnega odbora za proslavo 20-letnice našega društva in blagoslovljenju nove zastave, ko se je zgrudil mrtev v naročje tačasnega tajnika brata Tassottija, zadet od srčne kapi. Komaj par dni stara naša društvena zastava je našega nepozabnega predsednika brata Anton Burgarja prvič spremila do groba. V zgodovini našega društva bo ostalo ime in njegovo požrtvovalno delovanje vedno z zlatimi črkami zapisano njemu v blag spomin. Naj v miru počiva!

Tridesetletnico bomo proslavljali na 19. in 20. septembra, 1931 v Slovenskem Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Prav tako bomo imeli v soboto, 19. septembra, 1931, v Slovenskem Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y., večer splošne veselice, ples, kajtlanje za dobitke itd. V nedeljo zjutraj društvena sv. maša ob 10. uri popoldne banket. Ob 2. uri popoldne pričetek igre "Sinovo mašečevanje" za ali "Spustaj očeta." Med igro nastop pevskih društev, govornikov itd.

Z veseljem sporočamo, da bodo pri tej slavnosti navzoči tudi glavni uradnik K. S. K. Jednote, glavni predsednik brat Frank Opek in glavni tajnik brat Josip Zalar, kar so nam nedavno obljubili tukaj pri zastanku v Slovenskem Domu pri odhodu v staro domovino.

Dragi brat in sestre K. S. K. Jednote: Ovim vam javljamo, da naše društvo je uredilo svoje veselje, to jest posveta svojega dičnega barjaka, koji se posvetit o našoj parokiji sv. Josipa na 12 Couch St. na 12. jula u 8 sati ujutro. Naša sva društvena braća su prisustvovali i primili sv. pričest; i germanako katoličko društvo sv. Josipa, i oni su prisustvovali k našem društvu, te nama učinili dosta veselja.

Poslim sv. mise smo vazeli našu društvenu sliku se Čudotvornu Majku Božju Sinjaku, i sva naša društvena braća i sestre, na koju smo mi svi ostali radosni videti takvoga ljepoga veselja i dičnega našega društvenoga barjaka. Što se tiče ovog imena barjaka, to jest u Umerici drugi sa imenom Čudotvorne Majke Božje Sinjake. Prvog lastuje Samostojno društvo u Chicagu, Ill., a drugi je naš ovdje u Portlandu, Ore. Obema želimo dobar uspeh.

Poslim posvete našega dičnoga barjaka od crkve smo korakali do katedrale sv. Marije, gdje se vršio ručak ili "lunch," na kojem dosta su prisustvovali. Tute je bilo dosta veselja i dobar prolazak.

Poslim toga naš društveni tajnik i blaginjak Stjepan F. Perišić dao je govor u engleskom (amerikanski) jeziku; pozdravio je amerikanski barjak. Drugi je govorio naš društveni predsjednik Gašpar Puralich. On je sve dobro govorio za naše društvo kako se imamo podnašati sa našo društveno braćo i sestrama. Prije njegovog odlaska u našu staru domovinu, on je razumao svom braći i sestrama, kako se ima voditi naše društvo, i kako se ima svaki brat i sestra podnašati o ovom krasnom društvu KSKJ. I on je priporučio braći, da gledaju za napredak ovoga slavnoga katoličkoga društva Čudotvorne Majke Božje Sinjake i da sva braća i sestre ve drže pravila KSKJ, onda nikada nećeju biti izgubljeni. I tako naš bivši predjednik prošao u našu staru domovinu. Neka ga Bog i Majka Božja Sinjska prati do njegove mile domovine. Sva naša društvena braća i sestre smo ostali žalosni, kad nam je on prošao. Mi svi mu želimo dobar put. On je bio naš dični brat. Neka mu Bog plati što je on dosta radio za naše društvo i Jednotu. Sva društvena braća i sestre su ga ljepo pozdravili. I za najviše koji si ostarjili ovo dično društvo bili so: brat Gašpar Puralich, Stjepan F. Perišić, Sebastijan Solari, Filip Bebek, a brat Puralich bio je glavni ustanovitelj, neka ga živi Bog! Neka mu Bog plati. Na našu posvetu barjaka, naše društvene braće i sestre zahvalimo, zahvalimo našem dobromu drušnom pastiru Father P. O. Placidus, što je govorio dobro za naše društvo i KSKJ, da je najbolja katolička organizacija u Umerici, koja plaća bolnišku potporu, osakećenje i osmrtnicu. A naš dobar pastir je javio ovom prisutnoj braći, koji su bili kod sv. mise. I tako mi svi moramo zahvaliti takvome dobromu mislniku i pastiru; on želi, da naše društvo napreduje.

Evo, u 17 mjeseci, što je ustrojeno ovo društvo imade-mo do sada 30 člana i članice i

devet mislnika; to stoji skupa 39 članova. Društvo drago nam i sretno! Pogrta se sa našo društvu i dovedite dobre članove, i uplita svoja djeca u ovo društvo; naša vidu naš krasni barjak Čudotvorne Majke Božje Sinjake, naše mile Majke dalmatinske, koja se nalazi pet kilometara dalje grada Splita, i to jest u našem malome gradu Sinj, Dalmacija, gdje je ona učinila dosta čude-na i koja je učevala od svake kužne bolesti, i učevala dosta našeg dalmatinskoga puka. I ova dobra Majka neće ni nas zaboraviti u ovu daleku zemlju Ameriku. Ona će i nas gledati, da smo i budimo pravi katoliki. I ona dobra Majka će i vas učuvati od zla časa i od neprijatelja.

Evo, draga braćo i sestre! Evo se približi njezin dan, to jest dan 15. augusta. Nemojte zaboraviti se poći ispovjedat i pričest. Na njezin dan u crkvi sv. Josipa na 15 Couch St. na 8 sati ujutro će biti velika sveta misa, poslim mise će biti blagoslov sv. Sakramenata, na koju će biti veliko veselje našemu dalmatinskomu puku. Ne mojite onda zaboraviti njezin dan 15. augusta. Budite skladni, i dodajte svi pod novi barjak našeg društva.

Sa pozdravom do sve društvene braće i sestre.

Sebastian Solari,
drugi tajnik-zapisnikar,
4729—56th Ave. S. E., Port-
land, Ore.

K DESETLETNICA SMRTI SO-
BRATA ANTON BURGAR-JA

Rojen 6. januarja, 1870 v Rib-nici. Umrl 7. julija, 1921 v Brooklynu, N. Y.

Pred hišo žalosti že vrsta, številna je pogrebna zbrana, in v voz je položena krsta; na mirodvor bo odpeljana.

In v krsti tej pa mož blag spava, končal že pot je, cilj življenja; utrjena njegova glava vsled dela je in vsled trpljenja.

Tam v grobu novem, kraj pokoja izbran, določen je za njega; tam konec truda je in boja, življenjskega napora vsega.

Lj čuješ jok, ihtenje glasno? V molitev vse je zatopljeno. Nagrobnično poslušaj krasno, pokojniku to posvečeno.

Na grob pokladajo mu rože, številne vence lepe, sveže, priznanje za zaslužne može, k počitku to se večnem vleže.

Deset že let tam v tih jami predragi Tone naš počivaš, a v duhu vedno še med nami—kot nekdaš v irih naših bivaš.

Ivan Zupan,
urednik Glasila.

Društvo sv. Stefana, št. 1,
Chicago, Ill.

Vabim vse članstvo, da se udeležijo seje našega društva, ki se bo vršila v soboto, 1. avgusta, v navadnem prostoru in ob navadnem času.

Opozorili želimo vse članstvo, da je društvo na polletni seji odredilo, da vsakdo, ki mu ni moglo plačati asesmentu iz enega ali drugega vzroka in bi

šel, da ga društvo počaka s plačilom, mora priti na sejo in tamkaj društvo osebno se to pristi. V nagroju bo torej mogel tajnik le tiste čakati, ki so zasostali z asesmentom, kateri se bodo priglasiili na seji. Sam od sebe ne bo mogel storiti drugega, kakor le to, kar predpi-sujejo pravila. Pravila pa go-vore, da je podvržen suspen-daciji član, ki je zasostal z ase-smentom več kakor dva mese-ca. Kdor torej ne more plačati, naj pride na sejo in tamkaj po-ve. Nikakega sramu ali napač-nega ponosa; saj to se lahko vsakomur zgodi, da pride v de-narne zadrege; danes tebi, ju-tri meni. Prosim pa tudi ni ni-kaka sramota.

Dalje prosim in opozarjam tiste člane, kateri so določeni za obiskovanje kakega bolnika, naj vestno izvršujejo to svojo dolžnost. To je dobro delo, ka-tero je društvo svojim članom-sobratom dolžno. Ker pa ni mo-goče, da bi vsi člani obiskovali bolnike, so zato določeni obisko-valci, ki jih gredo obiskat v imenu celega društva. Naj to-rej ne zanemarijo tega. To ob-iskovanje ima pa tudi namen, da se varuje bolniška blaginja pred izrabljanjem morebitnih simulanzov.

Obveščam članstvo, da me v avgustu dva tedna ne bo v Chi-cagu, in sicer od 9. do 23. avgu-sta. Med tem časom se seve-da tudi ne bo moglo sprejemati plačevanje asesmentu, niti od mene niti od koga drugega. Vsi tisti torej, kateri imate v av-gustu za plačati, predvsem ti-sti, katerim sem poslal opomi-ne pretekli teden, pridite pla-čat na sejo 1. avgusta zve-čer; ako vam pa tja ni mo-goče priti, pridite na moje sta-novanje v prvem tednu avgu-sta (v torek in petek zvečer), da ne zasostanete.

Za časa moje odsotnosti me bo nadomestoval za nujne slu-čaje pomožni tajnik, William Bogolin, katerega naslov je 1848 W. 22d St. V slučaju ka-ke nesreče, bolezni ali smrti ta-kom teh dveh tednov, ali kaj drugega podobnega, obvestite torej njega. Opozarjam pa, da asesmentov ne bo pobiral.

Bratski pozdrav,
P. Vidmar, tajnik.
1847 W. 22d St.

Zahvala
Odbor društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., se prav lepo zahvaljuje vsem marljivim de-lavcem in delavkam, ki so žr-tovali svoj čas in toliko po-magali na pikniku ter vsem po-stregli z okusnim prigrizkom in dobro kapljico, obenem se prav lepo zahvaljuje vsem onim, ki so nas v tako velikem številu posetili na pikniku ter s svojo navzočnostjo pomagali k lepemu uspehu.

Se enkrat, lepa hvala vsem skupaj!
Odbor.

Društvo sv. Antona Padovan-
skega št. 87, Joliet, Ill.

Vabilo na piknik
Članom našega društva in vsemu občinstvu v Jolietu ter okolici naznanjamo, da bo ime-lo naše društvo svoj piknik dne 9. avgusta, in sicer pri Gross McGowanu v Homewoodu. Na tem pikniku bo nekaj novega, da ne bo nikomur žal kdor se bo istega udeležil.

Naš sobrat Martin Jakša si je iz naših mesečnih seji eno izmislil, namreč, da bi pri-re-dili nekaj, kar še nismo imeli. Pa se je končno odrezal rekoč: Dam pa jaz za enega janca. In iz te šale je prišlo že tako daleč, da imamo sedaj že za tri janca nabranega denarja. Čuje se pa, da se jih bo isti dan na raznju vrtilo kar pet! Torej kdor pride na ta naš pik-nik, bo vsakdo dobro postre-žen, ker bo vse bolj poceni kot navadno, pečena janjetina bo pa zastoj!

Torej dragi nam rojaki in ro-jakinje! Zdjaj se vam nudi za

fino zabavo v zeleni naravi najlepša prilika, kar jih je še bilo. Vselej tega vasa prav ugodno vabimo, da se udele-šite komur je le mogoče. Na veselo svidenje!
Odbor.

Društvo sv. Sreče Marije št. 111,
Barberton, O.

Kot tajnica omenjenega dru-štva si štejem v dolžnost od ča-sa do časa v javnosti poročati o našem društvenem napredku kar vem, da bo vsako zavedno sosestro razveselilo.

V zadnjih par mesecih je v naše društvo pristopilo 53 no-vih članic v oba oddelka; to je torej dokaz, da je naše društvo najboljše in najbolj agilno v naselbini in da vlada pri nas sedaj sloga ter zadovoljnost. Članice pridno obiskujejo dru-štvene seje, kar mi daje naj-večje veselje in pogum, poseb-no ko vidim na njih obrazih zadovoljnost. Le tako naprej, in uspeh nam je zagotovljen! Zraven pa tudi malo poagiti-rajte med svojimi prijateljica-mi, da bo vsak mesec kaj no-vih; na to vas še posebno opo-zarjam in prosim. Pomnite, drage mi sestre, da v slogi je moč; ako bomo delovale slož-no kot zdaj, nas nobena sila ne zlomi. Pogovor prav, da se samo eno šibo lahko prelomi, če jih je pa več skupaj v buta-ro povitih, tega ni mogoče sto-riti, da bi jih kdo zlomil. Ta zgled je posebno prikladen tu-di pri društvih. Drage mi so-sestre! Ako mi pojdete tako na roke še v bodoče, vam za-gotovim, da prihodnje leto, ko bomo obhajale 25-letnico dru-štvenega obstanka, bomo praz-novale ta srebrni jubilej s 300 članicami v obeh oddelkih. Do tega ni daleč, in to bomo tudi dosegle, ako se le malo potru-dimo. Do takrat pa vse mar-ljivo na delo in agitirajte še naprej za oba oddelka! Vsem novim članicam klidem v ime-nu društva: "Dobro dole v na-šo sredino. Živele!"

Sosestrski pozdrav,
Gertrude Rupert, tajnica.
152 — 15th St. N. W.

Društvo sv. Roka št. 113,
Denver, Colo.

Naznanja se vsem Sloven-cem in Hrvatom, posebno pa članom in članicam našega društva sklep naše redne seje z dne 8. junija, da bomo leto-s obhajali 25-letnico društva sv. Roka, in sicer dne 16. avgusta, ravno na dan patrona našega društva sv. Roka št. 113 KSKJ.

Zatorej uljudno vabimo vsa cenjena društva, moška in ženska, da se udeležijo označeni dan parade in sv. maše ob 10. uri popoldne, popoldne pa pik-nika na Kalčičevi farmi. Torej prosimo vsa denverska društva (moška in ženska), da se zbe-rejo ob 9:30 v dvorani sloven-skih društev, odkoder skupno odkorakamo v cerkev, kjer bo sv. maša za vse žive in pokojne člane in članice našega dru-štva.

Piknik se prične ob dveh po-poldne. Ta prostor lahko vsak najde; naj gre samo po Wash-ington cesti naravnost, pa bo došel na cilj, kjer se vrši pik-nik tega društva.

Dalje prosimo vse denverske Slovence in Hrvate, da bi pri-stopili v naše društvo sv. Roka, akoravno ste morda že pri ka-kem društvu kake druge pod-porne organizacije; boljše je, da je človek na dveh straneh zavarovan. Gotovo vam je zna-ko, da je naša K. S. K. Jednota prva in najstarejša slovenska jednota v Ameriki, velika v članstvu (35,000) in bogata v premoženju, nad \$2,500,000; torej vam nudi sigurnost v vseh slučajih. Če ne morete morda vsled slabih razmer vi pristopiti, pa vpišite svoje otro-ke, kajti zdaj je zato najlepša prilika, prost pristop in na-grade. Za 15c mesečnega ase-smentu se v slučaju smrti otro-ka izplača od \$20 do \$450 v razredu A; v razredu B se pa

plačuje samo 30c mesečno in znaša pomrtovina od \$25 do \$1,000. Razred zavarovanja si lahko poljubno isbere.

Posebno in lepo prosim čla-ne in članice našega društva sv. Roka, da imate vsi svojo deco zavarovano pri našem društvu. Kateri se ne more še s tem ponášati, naj to stori se-daj, ob 25-letnici društva, da bi tem povodom pridobili vsaj 25 novih članov; to bi bilo kot jubilejno darilo društvu in na-ši podporni materi Jednoti; pomnite, da boste imeli svoje drage malčke zavarovane pri največji slovenski katoliški or-ganizaciji v Ameriki.

Dalje prosim, da agitirate tudi za naš aktivni (odrasli) oddelček. Kako bi bilo častno in lepo, če bi pridobili za dru-štveni srebrni jubilej vsak po enega novega člana ali članico. Tudi za odrasle ni nobene pri-stopnine, in tudi za take je do-ložena posebna nagrada; za oba oddelka se plača iz Jedno-tine blaginje nekaj za zdrav-niško preiskavo, za odrasle \$1, za otroke pa 50c. Torej stopi-mo vsi skupaj in povzdignimo številu našega članstva v obeh oddelkih; naše društvo bi mo-ralo v resnici šteti več članov kakor jih šteje sedaj ob 25-let-nici. Tudi to društvo je na do-bri podlagi v vseh oziirih, ka-mor bi moral spadati vsak Slo-venec in Hrvat. Torej bratje in sestre! Pokažimo, da smo verni sinovi in hčere naše dične matere Jednote. Pridobivajmo novo članstvo sedaj za 25-let-nico društva kar največ nam mogoče.

K sklepu vas ponovno pro-sim, da se vsi udeležite slav-nostne sv. maše in piknika dne 16. avgusta!

S sobratstvom pozdravom,
George Pavlakovich, tajnik.

Društvo sv. Valentina št. 145,
Beaver Falls, Pa.

Naznanjam vsemu našem članstvu, da smo sklenili pri-rediti zopet društveni piknik, in sicer dne 9. avgusta na na-vadnem prostoru pri Kalčiče-vih. Prememba datuma je na-rejena vsled tega, ker nismo mogli dobiti one godbe, katero je članstvo določilo za 26. ju-lija; torej se vrši piknik dne 9. avgusta.

Dalje poročam, da se vrši prihodnja redna mesečna seja na tretjo nedeljo, to bo dne 16. avgusta, NE pa dne 9. avgu-sta, ker bomo tedaj imeli pik-nik. Zapomnite si to dobro!

Na ta piknik ste prav uljud-no vabljeni vsi člani in članice iz naše naselbine ter vse oko-lice, kot New Brighton, Falls-ton, Bridge Run, Bridgewater, Rochester, itd. Svirla bo do-mača godba Carevič iz Fallsto-na; za dobro postrežbo bo skr-bel odbor; vstopnina za moške 25c, ženske proste.

Dalje je bilo sklenjeno, da ne bomo več članstva opomi-njali k plačevanju asesmentu ali mesečnih prispevkov; vsak dobro ve, kaka dolžnost ga v tem oziru veže; kateri bo dol-žan dva meseca, a tretji me-sec ne pride prosit ali plačat, tak bo suspendan brez kakega nadaljnega opomina. Vem, da me boste eni napadali zaradi teh vrstic, toda pomnite, da ni to samo moj sklep, ampak vse-ga članstva na zadnji redni se-ji. Cenjeni mi bratje in se-stre! Le vprašajte člane kake-ga drugega društva, kako ima-jo oni glede tega urejeno, če vas bodo res dolgo čakali brez kake prošnje, videli boste, kaj vam bodo oni odgovorili.

S sobratstvom pozdravom,
John Flajnik, tajnik.

Društvo sv. Stefana št. 224,
Cleveland, O.

Tem potom uljudno vabim vse člane in članice našega društva, da se brez izjeme vsak član in članica udeleži prihodnje seje dne 2. avgusta v navadnih prostorih. Kakor znano, sem se na seji 5. julija

(Dolje na 3. strani).

odpovedal tajništvu, torej želim, da si izvolite na prihodnji seji moša po vaši volji. Zakaj da sem se odpovedal temu uradu? Ne zaradi mojega poslovanja, ampak zavoljo onih članov, ki ne plačujejo redno svojega mesečnega asesmenta. Kako zamore sploh tajnik poslati ves zahtevan asesment na Jednoto če ne dobi denarja od članov kar po celih pet mesecev? Pa če bi se še član (ica) zglašil (a), da bo svoj dolg poravnal (a); takega bi se še počakalo in se doseglo medsebojen sporazum. Odkar sem prevzel tajniški posel, je naše društvo plačevalo za člane že po štiri mesece; potem je pa rekel dotični član: "Zbrišite me iz društva!" Tako se žal godi danes med članstvom, ki zane marja redno plačevanje svojih asesmentov in ki ne vpoštevajo pravil Jednote ter društva.

Zatorej rečem še enkrat vsem onim, ki ste dolžni že za tri mesece, da se s tem sami suspendirate; pri tem nikar ne mislite, da se jaz ravnam kar po svojem; jaz vpoštevam Jednotina pravila in nič drugega. Če se nečete ravnan po pravilih, pripisite posledice sami sebi, ne pa meni, pravila so za vse enako veljavna in merodajna.

Pridite torej na sejo dne 2. avgusta in si ta dan izvolite novega tajnika. Knjige in računi društva so na razpolago pri meni vsak dan ob 5. uri zvečer. Zdaj se mora knjige urediti, da izročim čiste svoje mu nasledniku. Torej na svetenje dne 2. avgusta!

S sobratiskim pozdravom,
Frank Rozsman, tajnik,
1720 Hamilton Ave.

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 230, Montreal, Que., Canada

Prosim vse naše člene in članice, da se udeležijo prihodnje mesečne seje dne 9. avgusta, ker imamo več stvari za rešiti glede tajnika, blagajnika in društvene blagajne.

Delavske razmere tukaj so prav slabe; tu nas živi več Jugoslovancev, pa nas komaj četrtnina dela in se tisti komaj po dva ali tri dni v tednu. Da bi kak Evropejec delo dobil, je pa skoro izključeno; vzrok temu je to, ker nas Francozi in Angleži izpodrivajo. Pravijo nam, da smo "mudži" Poljaki, ali ravno tako kot peto kolo pri vozu.

Pozdrav vsem sobratom in sestram širom Amerike in Kanade.

Joseph Lovie, tajnik.

PONOS DRUŠTVA SV. JOZEFA, ST. 169, CLEVELAND, O.

Društvo, ki je največje pri naši Jednoti; društvo, ki je že 27-krat zapisano v našo Zlato knjigo; društvo, ki se ponaša s častnimi Jednotinimi banderami in srebrnimi kupami, to društvo si privaja tudi izredno čast, da ima največ dvojčkov pod svojo zastavo, sedem parov. To je društvo sv. Jožefa, št. 169, Cleveland (Collinwood), O.

V lanskim konvenčni izdaji (št. 33) Glasila smo priobčili sliko petih parov dvojčkov in življenjepis istih. Ker se je pa to število meseca junija pomnožilo, je prav, da na tem mestu obelodanimo še slike najnovejšega prirastka v dvojčkih.

Gornja slika nam predstavlja bratca in sestrico Joe in Grace Mrgele, kojih oče živi na Holmes Ave. v Collinwoodu. Dvojčka sta bila rojena dne 30. avgusta, 1918. Oče dvojčkov, sobrat Josip Mrgele je doma iz Gmajne, št. 32, pri Krškem; v Ameriki biva že 19 let; mati Josipina, rojena Medved je bila pa doma iz Malgabra pri St. Vidu, ter je umrla lansko leto meseca avgusta. Mrgeletova družina šteje pet otrok.

Na spodnji sliki pa vidite bratca in sestrico Anthony in Alice Trunkel, rojena dne 5. marca, 1924. Njuni starši živijo na E. 160th St. Oče, sobrat Josip Trunkel je bil rojen v Kr-

ki; v Ameriki živi že 18 let; mati, sestra Angela je istotako doma iz Krke in se je preselila v Ameriko pred 11 leti. Ta družina ima še enega sina Antona, tudi člana naše Jednote.

Da ne bo kake zamere pri ostalih dvojčkih, zdaj ko so že precej dorasli, navajamo ponovno njih imena in starost kakor sledi: Diana in Emma Mandel, stari 19 let; Jack in Julia Zoller, stara 16 let; Mary in Frank Klemenčič, stara 13 let; Victor in Victoria Suštaršič, stara 12 let in Viljem in Mary Kovač, stara štiri leta. Živeli!

Cez nekaj let, ko bodo vsi ti dvojčki v odraslem oddelku, bodo lahko ustanovili svoje lastno društvo, ki bi bilo gotovo edino te vrste na svetu, obstoječe iz samih dvojčkov. Pa bi pri označenem društvu lahko imeli še trojčke, bivšega tajnika Panchurja, a so kmalu po rojstvu umrli.

Iz tega je razvidno, da so naši vrli Jožefci v Collinwoodu veliki prijatelji mladine, zato se lahko ponašajo s tolikimi dvojčki in največjim številom članstva.

Opomba uredništva. Osmemu in vsakemu nadaljnjemu paru dvojčkov tega društva je že prostor za sliko v Glasilu rezerviran.

DOPISI

S pota.—Dne 19. julija so priredili skandinavci in švedski, v McKinley parku ob krasnem Vermilion jezeru v Tower, Minn., svoj piknik. Udeležba je bila ogromna z raznimi prireditvami in govori. Tega piknika se je tudi udeležil minnesotski governor Olson, rodome šved. V jednatih besedah je orisal današnje razmere v Ameriki in omenil, da naj se ne gleda na človeka h kakim stranki da spada, kakega veroizpovedanja da je ali kake narodnosti, glavno je pri tem, da je dotičnik delavstvu naklonjen in da je poštenega značaja. Takega kandidata naj bi se volilo v državne in druge urade.

K sklepu je governor Olson omenil, da je pred več leti tudi on trdo delal.

Na tem pikniku je bilo tudi kakih 50 prištih Američanov, Indijancev v svojih pestrh domačih nošah. Plesale so celo do sto let stare Indijanke; saj ena je bila taka; sicer ni mogla valde starosti tako gibko in živahno plesati, a vaeeno se je premikala med drugimi v plesnih vrstah rdečkastočev (Indijancev). Ta indijanski bojni ples je bil res imeniten. Priredilo ga je deset indijanskih mladeničev na povelje poglavarja. Ples je spremljal čudno petje O, O, O, O; ho, ho, ho, itd., Indijancev oblečenih v svoje praznične pisane uniforme, medtem ko je nekdo tolkel na nek bobnu podoben instrument, narejen iz debele kože in ves okrašen. Najbolj zanimiv ples je bil oni, katerega so predvajale bolj mlade Indijanke v svojih, s perjem in pisanimi dragulji našopirjenih oblekah; neka mlada mati je plesala celo s svojim otrokom, katerega je nosila v primitivni košarici. Seveda se tudi Indijanke držijo današnje mode, da se rade "pudrajo." Videli sem neko krasotico, tako napudrčano, da je izgledala kakor kaka Evina hčerka bele polti.

Pristnih Indijancev ni v Minnesoti več mnogo, dasiravno so bili pred več leti samo ti gospodarji tega ozemlja; polagoma bodo do cela izumrli. Leta 1930 jih je bilo v vseh Združenih državah samo še 340.000.

Prihodnjič pa dopošljem zopet dopis iz Ely, Minn., in bom poročal kratko zgodovino o 96-letnem starčku Frank Lozarju.

Matija Pogorelec.

VABILO NA PIKNIK

Chicago, Ill.—Gibanje med Jugoslovani v Chicago narasča od dne do dne. Enotna fronta vseh Jugoslovancev našega mesta in okolice je geslo na ustnicah vsakega. Naveličali smo se razcepljenja. Zelim si pripoznanja od ameriške publike, katero nam je mogoče doseči le v močnik skupni organizaciji.

Lanska decembrska manifestacija je bila inicijativa k vstvarjenju nove velike jugoslovanske organizacije v kateri se ne bomo več cepili plemensko, versko, ali politično. Odmev poziva pripravljalega odbora se sliši v kolonijah in v organiziranjem se je že pričelo.

Med Slovenci je precej aktivna grupa okoli Svobode. Že v zadnjem februarju smo imeli velikanski uspeh z Jugoslovanskim večerom med Slovenci, ki ga je ta grupa priredila. Bila je to pravcata manifestacija pričetja prijateljskih odnosov med našimi plemeni, kateri se na žalost tako malo poznajo. Med agilnim kolom in nagajivo polko se je spoznala mladež, ob obmizju so pa kovali Jugoslavijo starejši Jugoslovani, nekdanji Srbi, Hrvatje in Slovenci.

Jugoslovanski klub je že sprožil idejo za zopetno proslavo o ujedinjeno Jugoslavije za prihodnjo jesen. V poletju se bo pa vrnil velik piknik Jugoslovancev na Steržinarjevem vrtu v Lemont, Ill. Prireditelj je pod kontrolo Slovencev okoli Svobode.

Prepričani smo, da bo precej veselja na ta dan. Upajmo, da nam Dalmatinci zopet zapoje o krasni Dalmaciji in Hrvatje o skrivnem Maksimiru. Dasiravno ne vemo če bomo imeli na raznuju pečenege ovna, vendar smo prepričani, da Srbov ne bo manjkalo. Njih poskočno kolo z grupo tamburašev v sredini je tako pristno jugoslovansko, da ga je najti le v selu po Jugoslaviji.

Dan za piknik je določen dne 16. avgusta, prostor na Steržinarjevem vrtu blizu Lemonta. Direkcije: Z avtomobilom, Route 18 (Ogden Ave.) do Lawndale Ave. (Lyons), obrni južno po Lawndale Ave. do Archer Rd., južno po Archer Ave. do vrta (Red Gate). S poulično železnico: z različnih delov mesta do Archer Ave. Po Archer Ave. do City Limits in od tu Joliet Car do vrta (Red Gate).

Publikacijski odbor za gibanje Jugoslovancev v Chicago in okolici.

Baragova proslava v Lemontu, Ill.

O tej proslavi poroča "A. S." sledeče:

V nedeljo, dne 19. julija, je priredila Baragova Zveza posebnostno praznovanje v Lemontu na ameriških Brezjah, pri Mariji Pomagaj. Baragova Zveza je že v svojih vabilih na to praznovanje povedala namen tega praznovanja, ki je bil v tem, da se na ta dan, 19. julija, ko so tudi v Ljubljani imeli veliko tozadevno slavnost in praznovanje v ljubljanski stolnici, ko je tudi stara domovina dvignila glavo in s tem uradno začela akcijo za pospešitev beatifikacije našega velikega misijonarja škofa Friderika Ireneja Barage, združiti tudi ameriška Slovenija vsaj v duhu s svojo materjo staro domovino in tudi ona tu pri Mariji Pomagaj na ameriških Brezjah dvigne svojo molitev k Bogu v ta namen.

Kljub slabim časom, ki tarajo slovenske delavce točasno v tej deželi, je bil odziv v nedeljo dovoljen. Udeležba je bila za te čase kar zadovoljiva in dovolj velika. Ako se je v teh slabih časih, ko vlada splošna brezposelnost, in ko mora vsak gledati na sleherni cent, odzvalo toliko naših ljudi, je to zadostni dokaz, da Baragove ideje so naš narod v precejšnji meri osvojile. Dokaz je to, da je Baragovo ime med našim narodom spoštovano in ljubljeno. Narod kot tak ga spoštuje kot svojega prvega pionirja v tej zemlji, spoštuje ga radi njegovega požrtvovanja, s katerim je širil božje resnice med pagani Indijanci, zanesel med njih civilizacijo in kulturo, kolikor je bilo v tedanjih časih to mogoče. Zadnje nedelje se je lahko videlo v Lemontu, da je Baragovo ime že močno popularizirano med našimi ljudmi. Kredit za to gre brez dvomno velikemu agilnemu delu, ki ga v ta namen vodi Baragova Zveza.

Nedeljski Baragov dan je bil združen z romarskim dnevom lasalske župnije sv. Roka iz La Salle. Dopoldne se je darovala slovesna petja sv. maša v romarski cerkvi Marije Pomagaj. Cerkvica je bila nabito polna romarjev in drugih udeležencev, veliko ljudi se je moralo zadovoljiti s tem, da so dobili mesto zunaj pred cerkvijo. Med službo božjo je pridigal preč. g. misijonar p. Odilo Hajnšek, O. F. M., o nebeški Materi Mariji. Njegove jedrnat besede so segale vsem globoko v srca. Petje pri maši je imel v oskrbi lasalski cerkveni pevski zbor, ki ga je vodil preč. g. p. Odilo. Pevski zbor je pel zelo lepo in zaslužil najlepšo pohvalo.

Po maši so si romarji polskali vsak primeren prostor pod košatimi hrasti na griču in si tam privoščili vsak svoje dobrote, ki jih je prinesel seboj. Med udeleženci je bilo največ Lasallčanov, pa bilo je tudi precej Chicazancev; Southchicanov, Jolietčanov, Waukegančanov, celo iz Detroita so bili in iz Milwaukee; mnogi stari znanci iz raznih naselbin so se zopet sešli ob tej priliki. Slišalo se je iz raznih skupin tudi lepo slovensko petje, res prav tako, kakor na kaki romarski gori v stari domovini.

Kmalu po 1. uri so se oglašili zvonovi v romarski cerkvi in so začeli milo drobiti in vabiti rojake k popoldanskemu slovesnemu cerkvenemu opra-

vilu, ki se je začelo ob 2. uri. Cerkvica je bila zopet nabito polna in velika skupina je morala biti zunaj pred cerkvijo, ker ni mogla v cerkev. — Slavnostni govor pri popoldanskem opravilu je imel preč. g. Dr. p. Hugo Bren, O. F. M., kateri je v krasno zamišljenem govoru prikazoval Barago in njegova velika dela za neumrjoče duše in človeštvo sploh. Razlagal je tudi postopanje Cerkve v takih slučajih, kadar gre za priznanje svetnikov. Končno pa je poudaril, da najjenja vse zunanje svetlo slavljenje Barage, ampak začeti, oživeti in pojačati pa se mora agilnost v molitvi v ta namen. Molitev je, ki prodira oblake in če bo dovolj močna, jih bo prodrla tudi tukaj. Z močno molitvijo si bomo izprosili svetnika.

Po popoldanskem opravilu pa se je vršil kratek shod na griču. Shod je otvoril g. Jos. Gregorich, začasni predsednik Baragove Zveze, ki je najprvo sam v kratkih besedah obrazložil pomen sestanka. Nato pa je dal besedo g. George Stornichu, blagajniku B. Z., iz Joliet, kateri je poudarjal o važnosti dela za Baragovo Zvezo, ki propagira idejo za beatifikacijo škofa Barage. — Za njim je bil pozvan k besedi preč. g. župnik p. Anzelm Murn, O. F. M., ki je tudi v lepih zbranih besedah bodril navzoče k delu za Baragove ideje. — Nato pa je govoril veleč. g. komisar p. Bernard Ambrožič, O. F. M., tajnik B. Z., kateri je podal lepo poročilo o dosedanjih uspehih Baragove Zveze. Povedal je, da je B. Z. tekom svojega prvega pol leta dosegla take uspehe, kakoršnih ni pričakovala. Zanesla je ogenj in navdušenje za Barago v staro domovino, kakor tudi tukaj je dosegla, da se je zavzela za stvar K. S. K. Jednota in mnogi drugi. A delo še ni končano, treba delati še naprej, dokler se ne doseže zadnjega cilja, to je, da dobimo Slovenci svojega svetnika Barago. — Za njim je govoril g. Nikolaj Vrančar iz Joliet, ki je povedal, da je njegov oče v Metliki prejel prvo sv. obhajilo iz rok tedanjega metliškega kaplana Friderika I. Barage, za katerega se sedaj dela, da se ga proglasi blaženim. Povedal je, da mu je oče pravil, kako težko so se ločili Metličani od tedanjega kaplana Barage, ko je odhajal iz Metlike.

—Nato je imel zaključni govor predsednik g. Joseph Gregorich, ki je v angleškem jeziku apeliral zlasti na tu rojeno mladino, da naj tudi ona dela kar more vsepovsod, da se cilj Baragove Zveze realizira čimprej. Nato je shod zaključil in ljudje so se jeli polagoma razhajati. Nekateri so pa ostali na prijaznem griču skoro do večera.

V upravniskih prostorih Ave Maria je imel nato še kratko sejo odbor Baragove Zveze, katere zapisnik bo priobčen v Svetilniku.

Tak je bil Baragov dan na ameriških Brezjah v Lemontu zadnje nedelje. Dal Bog, da bi Baragovi ideali pridobivali še naprej čim več simpatičarjev in da bi se namen dela Baragove Zveze čimprej uresničil! V to naj pomaga ljubi Bog, katerega zvest služabnik je bil naš svetnik Baraga!

Davica najbolj smrtonosna med tujerodci

Takozvane tujerodične skupine (ki po ameriških statistikah vključujejo tujerodce in njihove otroke) prikazujejo najhujše število smrti radi difterije, kakor je razvidno iz poročila komisije za preprečevanje difterije. Iz tega poročila je razvidno, da je leta 1930 umrlo v mestu New York 90 otrok tukaj rojenih staršev za difterijo, dočim je število smrti radi difterije med otroki tujerodnih staršev znašalo 108. Tavejša mortaliteta radi difterije

prevladuje brzokone med tujerodci tudi drugih ameriških mest.

Med Italijani New Yorka je bilo lani 27 smrti radi difterije, radi česar ima ta skupina najvišjo mortaliteto med tujerodičnimi skupinami. Število smrti izmed otrok ruskega, poljskega, avstrijskega in ogrskega izvira—večinoma Židov—je bilo 19. Med črnci je bilo 5 smrtnih slučajev. Izmed tujerodnih skupin je imela najmanj smrti nemška skupina—4 smrti.

Zdravstveni komisar mesta New York povdarja, da je potrebno obračati največjo pozornost tujerodičnim skupinam, da se otroci teh skupin rešijo smrti radi davice. Res je, da mnogi izmed najbolj naprednih staršev v vseh tujerodnih skupinah so se poslužili ponujene prilike cepljenja proti davici, da tako zaščitijo svoje otroke pred to grozno boleznijo. Na drugi strani pa je še preveč tujerodcev, ki radi neznanja ali predsodkov izpostavljajo svoje otroke tej nevarni bolezni. Komisar povdarja potrebo največjega napora, da se zniža mortaliteta radi davice med otroki tujerodcev. Dosedaj je tretina otrok pod starostjo 10 let je bila v New Yorku cepljena s "toxin-antitoxin," ki preprečuje napad bolezni. Izmed necepljenih otrok je premmno otrok tujerodnih staršev. Take okoliščine ne bi smele obstojati, kajti, kakor pravi zdravstveni komisar, je bila dana prilika vsakemu otroku, da se brezplačno zavaruje proti difteriji.

Da so se najbolj napredni izmed tujerodnih staršev poslužili dobrote toxin-antitoxina v zaščito svojih otrok, je razvidno, ako primerjamo število smrti radi difterije v letu 1928 (leto predno je začela kampanja za cepljenje) in 1930. Leta 1928 je difterija povzročila smrt 104 otrok italijanskih staršev, dočim je lani število smrti padlo na 27. Leta 1920 je bilo 103 smrti med židovskimi otroci, lani pa 19.

Ako je zabeležiti tak napredek, je jasno, da bi difterija popolnoma izginila, ako bi bili vsi troci cepljeni.

Ti podatki bi morali prepričati vsako mater in vsakega očeta, kako učinkovito je cep-

ljenje s toxin-antitoxinom. Cepljenje je jako enostavna stvar. Otroci se lahko imunizirajo že po starosti devetih mesecev. Treba le iti trikrat k zdravniku ali na postajo zdravstvenega urada. Vsakokrat otrok dobi enostavno, popolnoma neškodljivo injekcijo brez vsake bolečine, ali končna posledica je ta, da je otrok zavarovan pred napadom strašne difterije.

ITALIJANI PO SILI

Tudi na Goriškem se poitalijančujejo imena

Sušak. — Na Goriškem dolej še ni prefekt kar z ukažom izpreminjal slovenskih rodbinskih imen v italijanska. V Gorici je bilo res nekaj priimkov slovenskega izvora poitalijančenih, a to so bili primki ljudi, ki so že izgubili slovensko narodnost in ki so tudi sami pod pritiskom fašistične gonje vložili zadevne prošnje. Novi prefekt Tiengo pa je začel že kar uradno, to je proti volji nosilca rodbinskega imena, izpreminjati slovenska imena. Pri tem se ni omejil na mesto Gorico, temveč je segel tudi na kmete. Tako je nedavno prejela cela vrsta občanarjev iz Renč ukaz, s katerim se jim nalaga italijansko ime. Vsi Arčoni so postali na primer čez noč Arzonii. Na vsakem ukazu so označene denarne kazni, ki zadenejo Slovence, ako se drzne rabiti svoje pristno ime. Globe gredo od 500 lir naprej.

Tržaški prefekt je izdal sto ukazov, s katerimi je naložil Slovincem italijanska imena. Kovačič je postal Fabretti (fabro—kovač), Lipolt — Leopoldi, Perhavec — Pieri, Hrvat — Revati, Požar — Pozzari, Polh — Polli, Kobal — Kobalti, Lah Lachi itd.

Jugoslovansko odlikovanje Amerikancev

Kralj Aleksander je na predlog ministra za socialno politiko in narodno zdravje odlikoval z redom sv. Save II. stopnje William Nelson Cromwella, predsednika ameriške Zveze učiteljev slepih, in z redom sv. Save III. stopnje George Lewis Leverata, generalnega tajnika ameriške Zveze učiteljev slepih ter ju obenem oprostil plačevanja vseh taks na rede.

IZŠLA JE

SPOMINSKA KNJIGA

IZDANA POVODOM ŠTRIDESETLETNICE

"AMERIKANSKEGA SLOVENCA"

- "Amerikanskemu Slovincu" ob 40-letnici pozdrav: Pesem, složil Rev. p. Evstahij Berlec, O. F. M.
- Predgovor.
- "Voščilo" Amerikanskemu Slovincu," Rt. Rev. Monsignor A. Ogulin.
- Uvodne besede, J. Jerić.
- Štridesletnica "Amerikanskega Slovence"—kakor je meni znana, Very Rev. M. Šava.
- Razvoj in pomen katoliškega časopisa za nas izseljence, Rev. J. Černa.
- Spomini iz prvih let "Amerikanskega Slovence," Rev. Ciril Zupan, O. S. B.
- "Amerikanski Slovenec"—kajpot, Rev. J. M. Trunk.
- Štrideslet let, Rev. A. Schiffer.
- Načelni programi "Amerikanskega Slovence," ponatis programnih člankov iz prvih števil "Amerikanskega Slovence."
- Naše vojske in zmag.
- Pomen katoliškega dnevnika za ameriške Slovence, Rev. Sal. Glavnik, O. F. M.
- Usodne posledice slabega tiska, Rev. Odilo Hajnšek.
- Waukeganaska naselbina in "Amerikanski Slovenec," Frank Opeka.
- K 40-letnici "Amerikanskega Slovence," Josip Zalar.
- Življenje, Marie Prislund.
- Popotnik, kdo je tvoj spremljevalec, Anton Ordina.
- Tiskovna družba "Edinost," J. Jerić.
- Potne črte: Zanimiv potpis in misijonski potov Rev. Cirila Zupana, O. S. B., iz leta 1891.
- Krčmar in njegov nos: Humoreska.
- Pregovori.
- Za šalo in smeh.

Knjigo diti 44 slik od prvih pionirjev, deloma od oseb posejsega časa, ki so se udeleževali na polju katoliškega tiska med ameriški Slovenci.

Knjiga je zgodovinskega pomena in ker so z izdajanjem takih knjig velike težave, tako pri zbiranju vsebine, kakor tudi z gromnega stališča, bo težko, če bo med ameriški Slovenci še kaka taka knjiga sagledala beli dan. Iz tega vzroka bi priporočali vsaki slovenski družini, da si jo nabavi. V tej knjigi so bogati zgodovinski podatki, ki so zanimivi in važni za vsakega Slovence.

KNJIGA STANE S POŠTNINO:
BROŠIRANA 75 CENTOV
V PLATNO TRDO VEZANA \$1.00

Naročila se pošilja na:

"AMERIKANSKI SLOVENEK"

1849 West 22d Street

Chicago, Ill.

"GLASLO K. S. K. JEDNOTE"

Cleveland, Ohio	
Official Organ and Published by	
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.	
In the Interest of the Order	
Issued every Tuesday	
Office: 611 1/2 East Avenue	CLEVELAND, OHIO
Telephone: HEdmore 2115	
Terms of Subscription:	
For Members Yearly	\$0.50
For Nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$2.00

OD DANES DO JUTRI...

V našem življenju najdemo mnogo dobrih in slabih lastnosti, katerim je človek podvržen; seveda, slabe lastnosti stopajo v večjem številu po cesti našega življenja kakor pa dobre. Srečni so oni, ki se radi ogibajo slabega in se držijo samo dobrega načina življenja.

Ena izmed jako slabih lastnosti je površnost, oziroma brezbržnost. Taki ljudje nočejo imeti nobenega pravega vpogleda v bodočnost, ker živijo samo od danes do jutri... Nikdar ne preračunajo, kaj bo čez en teden, čez en mesec, čez eno leto itd. Na starost sploh še ne mislijo. Tako si tudi nikdar ne predstavljajo možnosti, da že danes ali jutri lahko na njih vrata potrkata kakšna bolezen ali nesreča. Kaj pa potem? V življenju so vse sproti potrošili in zapravili. Raznoversna zabava, veselice, udobnosti, potratnost in nepremišljenost, vse to je bilo pri njih dan za dnem na vrsti. Kako zgleda bančna ali hranilna knjižica, jim ni niti znano, ker ne poznajo varčevanja; njih glavno geslo je, kot smo že omenili, da živijo tjavendan od danes do jutri.

Če boš na primer tak zakonski par vprašal, kje in kako so zavarovani, ti bo odgovoril, da zavarovanja sploh ne odobravajo; saj jim nič ne manjka, saj tudi brez zavarovanja pri kakvi podporni organizaciji lahko živijo, saj so vedno trdni in zdravi.

Pa vzemimo slučaj usode, da eden izmed teh zakonskih nagloma umre. Najhujši udarec v človeškem življenju za vsako družino je tedaj, ko bela žena—smrt, potrkata na vrata in to celo nepričakovano. Koliko žalovanja, solza, tuge in koliko stroškov. Kdo bo plačal pogreb, ker od svote, ki je bila določena za življenje samo od danes do jutri, nič ne preostaja. Usmiljeni in dobrosrčni sosedje ter znanci pokojnika morajo v tem slučaju prisostiti prizadetim na pomoč s tem, da nabirajo milodare od hiše do hiše za pokritje pogrebnih stroškov. Da, taki slučajji so številni, so pa tudi nad vse omilovanja vredni, osobito še tedaj, če je pri družini več nedolgovitih otrok. Ali si zamorete sploh predstavljati kaj misli uboga vdova v spremstvu svojih dragih malih, vračajoča se s pokopališča, ko morda nima niti centa pri hiši, da bi skuhala večerjo? Kaj bo jutri? Pojutrišnjem itd.? Žena mora torej prositi pomoči pri kakem dobrodelnem zavodu, da njena družina ne umre lakote. V mnogih slučajjih pa na največjo žalost matere nastopijo pri tem oblasti in ji odvzamejo tega ali onega otroka v kako sirotišnico. Take matere so prave mučnice človeškega življenja.

In vendar bi se dalo stvar zboljšati, oziroma bi se lahko dalo vso to bedo odstraniti, če bi bil gospodar družine v svojem življenju bolj previden in skrben in da ni živel po že označenem načinu od danes do jutri. Če bi spadal k podpornim društvom in če bi bil zavarovan za smrtni slučaj, bi ne bilo treba njegovi ženi danes iskati pomoči pri drugih; za par dolarčkov mesečnega asessmenta bi bila družina zaščiten; dobila bi podporo v slučaju bolezni in smrti dragega očeta.

Gori navedeni slučaj ne velja samo za zakonske, ampak tudi za neporočene, ali samske in to še v večji meri. Mladina dandanes, če le more, hoče tudi udobno živeti, razvajena še iz dobrih časov minule svetovne vojne. Marsikak oče ali mati sta iz svojega lastnega žepa plačala prvi mesečni asessment za družino za časa sinovega ali hčerinega pristopa; plačujeta ga morda še danes, če jima je mogoče. Morda sin dobro zasluži, toda za društveni in Jednotni asessment se ne briga, samo da mu denarja ne zmanjka za druge manj važne stvari. Res je plačeval nekaj mesecev, zatem se je pa vsega naveličal in je že davno suspendan. Tudi za mladino veljajo znane pesnikove besede, da so noč in dan odprta grba vrata...

Naj bi torej te skromne vrstice navdušile vse one ameriške slovenske očete in matere, ki nočejo poznati velike vrednosti življenjskega zavarovanja, da pristopijo k prvi in najstarejši slovenski podporni organizaciji, k naši K. S. K. Jednoti! Tako naj velja ta opomin tudi mladini.

Ivan Zupan:

TRIBE VOZOV

Vozov je bolj važne le troje, vpoštevajo življenja nam doba, opravljajo službe ki svoje, od zibelke naše do groba.

Pred hišo sosed Gorenjca tam peljeta žena in možki, —ponosna na prvorojenca— voziček nov, lepi otroški.

Iz hiše na bližnjem vogalu, veselje in radost odmeva, vse v petju in plesnem se valu, raduje pomladnega dneva.

Pred hišo okrašen, obkoljen voz čaka ob cesti široki, da parček presrečen, izvoljen popelje k slovesni poroki.

Iz hiše morda na danu,

ihentej pritažno se čuje; vse tužno, potirno in resno ob krsti očeta žaluje.

Pred hišo ga čaka na cesti voz velik, ves črn, posebni, ki v službi je trajni in zvesti, ta voz je mrtvaški, pogrebni.

Ivan Zupan:

Zadnje cente, vse pri hiši išče skrbna žena mlada, meni: "Kaj bo za večerjo, ker družina ves dan strada?"

Mož je dolgo že brez dela, včasih pa še malo plje... Radi tega beda, žalost, jim pri oknu v sobo sije.

—malo hčerko se odpravi moč vna jasn, kolno silno;

tamkaj hleba na stacuna kupa prvi je že v gostilno.

Ose za boro hitro mine, tože ga pljaka veka. Že gupja je stacuna, šena ga doma pa čaka.

Prasen mož domov se vrne, žena joka se, ga smerja, ker v gostilni zopet danes je zapravljena večerja...

Ivan Zupan:

V KONTESTU

Gospodična Gabrijela vedno srčno je želela se kontesta udeležiti. Rada bi postala slavna. Je pa močna, prepostavna... Se pričela je postiti.

Navodila in nasvete so v pogledu ji dijete dajale vse krasotice: Vsaka dekle, lepa, mlada, postiti se in strada rada; baš to lepša njeno lice.

Toda, kaj se je zgodilo? Vse jo gledat je hodilo: ni v kontestu pa zmagała. V rožah je in svili beli — So nagrobnično ji peli, ko na odru je ležala.

Umesten uredniški članek

Koncem junija letos se je vršil v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu prvi izseljeniški kongres. Istega se je udeležilo tudi 80 ameriških Jugoslovancev. Naših rojakov Slovencev se je tega kongresa udeležilo samo 15; ostali so bili Hrvatje in Srbi. Delegat tega kongresa so bili vsepovsod prijazno sprejeti.

O priliki tega kongresa je priobčil ljubljanski dnevnik "Jugoslovan," ki je uradni list dravske banovine, umesten uredniški članek pod naslovom "Dejanska pomoč našim izseljencem," ki se glasi sledeče:

"Ni dala domovina svojim izseljencem niti kruha, a kljub temu so skraj vsi ostali zvesti domovini in svojemu narodu. A ne samo to! Čeprav sami v najtežjih prilikah, ko so si morali z največjim naporom vseb sil in tudi s tveganjem življenja ustvarjati svojo eksistenco, so vendarle še imeli časa, da so delali za svojo domovino in ji v osvobodilni vojni naravnost vzorno prisostili na pomoč. Neveljavne zasluge, ki so si jih pridobili naši izseljenci iz Sevrne in Južne Amerike za naše svobodo in že samo zaradi teh zaslug bodo naši izseljenci vedno deležni naše ljubezni. Iz vsega srca in vso ljubeznijo zato tudi kliče vsa Slovenija svojim najdražjim gostom, svojim vrlim izseljencem svoj najiskrenejši pozdrav. Živeli nam naši ljudje, najdražji med dragimi!"

"Ni pa dosti, da pokažemo svojim izseljencem svojo ljubezen samo z besedami, temveč treba je to ljubezen podkrepiti z dejanji. Ko smo živeli še nesvobodni dni, smo se še mogli izgovarjati, da smo bili sami tako revni, da izseljencem ni samo mogli pomagati. Takrat je bilo še nekako opravičljivo, da smo sprejemali samo težke zaslužene dolarje naših izseljencev, a da sami nismo nič storili in žrtvovali za nje. Danes pa smo svobodni in izgovor iz neprostih dni ne velja več, danes moralno in tudi moremo dejansko pomagati svojim izseljencem. Zlasti pa onim najbednejšim, ki jih je sila razmer pognala v Južno Ameriko in ki jih je gospodarska kriza pritisnila tako, da se že z zadnjimi silami bore za golo življenje."

"Vsem tem moramo dokazati, da ni domovina pozabila na nje, temveč, da so del velike jugoslovanske družine, v katero smejo z vso pravico zaupati. Naša dolžnost je zato, da smo izseljencem na vseh poljih v pomoč; na gospodarskem prav tako ko na kulturnem in socialnem. Sedanja vlada generala

Putina Živkovića je to svojo voljo že dokazala, ko je vrnila izseljencom denar, ki so ga izgubili zaradi poloma naše banke, in s tem pravzaprav več milijonov strah za naše življenje. Sedaj je potrebno, da tudi jugoslovanska javnost dokáže z dejanji enako zanimanje in ljubezen za izseljence. In na kulturnem polju more takoj vsak Jugoslovan storiti mnogo za našo sistematično in pogovno načrtno, ker le tako bo tudi v polni meri učinkovita. Obenem pa se mora vršiti tako, da se naša mladina popolnoma vzgoji in usposobi za kulturno delo v korist naših izseljencev.

"Vse to bi se najbolje doseglo na ta način, da bi vsako večje mesto v Jugoslaviji prevzelo skrb za eno jugoslovansko naselbino v tujini. Kakor je imel za časa svetovne vojne vsak zavezniški polk svojega 'strička,' ki je skrbel za kulturno življenje v polku, tako bi morala imeti tudi vsaka jugoslovanska naselbina svojega 'Strička,' ki bi oskrboval naselbino z vsem, kar je potrebno za njeno kulturno življenje. Naše prestolice bi seveda prevzele največje nagelbine in pri tem bi tudi upoštevale, iz katerega kraja je največ izseljencev. V tej naselbini bi bilo določeno za 'strička' ali 'patrona' naselbine, ustanovilo knjižnice in čitalnice, podpiralo liste izseljencev, jim pošiljalo spisana predavanja, jima opremljena tudi s slikovnimi slikami, skrbelo nadalje za šolstvo in za socialno pomoč vsem izseljencem. Zlasti na socialnem in šolskem polju bi bilo potrebno najintenzivnejše delo, ker smo drugače v najresnejši nevarnosti, da se nam druga generacija izseljencev narodnostno izgubi. Za večje akcije pa bi se dogovorilo več mest skupaj, da bi bilo mogoče zbrati večja sredstva.

"Na ta način bi ustvarili najživahnější kontakt med izseljenci in domovino, prišlo bi do osebnih vezi, ki so vedno najmočnejše in najtrdnjše. Poleg tega pa bi se na ta način silno uspešno pritegnila mladina k delu za izseljence. Tako bi na primer mogel vsak letnik abiturientov dokazati svojo narodno zavednost s tem, da bi ustanovil v Ameriki eno knjižnico. Samo malo dobre volje je treba in takoj bi mogla biti ta misel uresničena. Življenje samega pa bi prineslo še tako polno ugodnih prilik za udejstvovanje, da bi mladina tudi z veseljem sodelovala pri tem delu. Samo mimogrede bodi omenjeno, da bi samo filististične možnosti mogle marsikoga za vedno navezati na delo za izseljence."

"Polno možnosti je, da delamo za naše izseljeniške naselbine, da postanejo to prave jugoslovanske kolonije. Neoprostljivo grešimo proti sebi in lastnemu narodu, če teh možnosti docela ne izkoristimo. A nič drugega ni treba, ko da jim dokažemo vso svojo veliko ljubezen z dejansko pomočjo. Z obljubo dejanske pomoči pozdravimo zato tudi naše izseljence in potem bo naš pozdrav tudi pomemben in prietek tesnejših vezi med izseljenci in domovino. Zato pa še enkrat: Dejanska pomoč izseljencem!"

Sprejem ameriških izseljencev pri jugoslovanskemu kralju

Beograd, 1. julija.—Danes ob 11:30 dopoldne je kralj sprejel v avdijenci 75 zastopnikov naših izseljencev iz Amerike, ki so prišli v naši državo kot delegatje na naš prvi izseljeniški kongres. Vlada jih je sprejela v svečani dvorani starega dvorana.

Točno ob določenem času je vojaška godba z državno himno najavila prihod kralja. Kralj je stopil v dvorano v spremstvu ministra za socialno politiko in narodno zdravje dr. Marka Kostrenčiča in ministra zveza Bogoljuba Jeftića ter ostalega spremstva. V imenu izseljencev je kralja pozdravil predsednik izseljeniškega odbora Juraj Dević s temi besedami:

"Vaše Velikanstvo! Nemo goče je izraziti naše veselje, da moremo osebno pozdraviti našega milega vladarja, ki je iztrebil nemir in povsod v našem narodu podrl stare meje, ki so nas delile, nam dal Jugoslavijo, od davna živo željo najboljših sinov našega naroda, in v naši mladi Jugoslaviji posejal mir in slogu, temeljne pogoje slehernega napredka."

"Z radostnim licem in drhtečim srcem smo gledali še v Ameriki, kako raste in vstaja ugled naše države v tujini, kako že zdaj prednjači na Balkanu in stopa ob bok najbolj urejenih evropskih držav."

"Ko smo prišli na staro ognjišče naše zemlje, nas je zadivil red in mir, ki povsod ustvarja velik napredek v vsakem pogledu. Za vse to se moramo zahvaliti očetovski skrbi in ljubezni vašega velikanstva. Ta ljubezen ni obsejala samo naroda, ki živi v mejah naše domovine, nego se je razširila na vse naše brate širom sveta. Najboljši dokaz temu je povrnitev izseljeniških prihrankov, izgubljenih pri raznih bankah v državi, ki je bila storjena samo za iniciativo vašega velikanstva. Tudi za to vam hvala!"

"Vračamo se v Ameriko kot vestniki sreče in zadovoljstva, v katerih živi naša domovina pod modro in očetovsko upravo vašega velikanstva."

"Da živi vaše velikanstvo! Da živi njeno velikanstvo kraljica Marija in ves vzvišeni kraljevski dom! Da živi Jugoslavija!"

Poslednje besede g. Devića so sprejeli izseljenci z soglasnim in dolгим vzklikom.

Nato so bili kralju po vrsti predstavljeni delegati izseljencev. Med navzočimi je bil tudi predsednik kongresa, Milan Marjanović, šef Centralnega presbiroja.

Kralj je dal vsakemu posebej roko in se z vsakim izseljencem razgovarjal, zanimajoč se za razmere in življenje naših izseljencev. Ko mu je bil predstavljen kapetan Cukela je kralj rekel: "Znana so mi vaša junaštva v svetovni vojni na zapadni fronti. Kje ste zdaj v službi?"

"Zdaj sem v Washingtonu, vaše velikanstvo."

"Kdaj ste bili poslednjič v domovini?"

"Pred šestimi leti, ko je vaše velikanstvo z kraljico obiskalo Šebenik."

Nato je bil kralju predstavljen delegat Mladinec. V razgovoru z njim se je kralj živo zanimal za razmere pri naših izseljencih. Nato so kralju predstavili g. Grdina, ki je to pot četrtič po osvoboditvi v domovini. V razgovoru z Rakničem se je kralj zanimal za njegov list "Narodni glasnik," ki izhaja v Los Angelesu. Vprašal ga je, v kakšni nakladi list izhaja in se zanimal za razmere med našimi izseljenci v Californiji.

Ko je bil kralju predstavljen Mr. Dominis, starešina jugoslovanskega Sokola v New Yorku, se je kralj živo zanimal za razvoj Sokola in sokolske misli med našimi izseljenci.

Z vsakim delegatom je kralj izpregovoril nekaj ljubeznivih besed. Ko se je nekaj časa mudil pri predsedništvu kongresa, se je nato kralj poslovil od izseljencev in med burnim vzklikanjem in pozdravljanjem delegatov zapustil dvorano.

Nato je bila gostom servirana zakuska.

Po sprejemu članov izseljeniškega kongresa na dvoru je dal g. Juraj Dević, predsednik izseljencev za prihod v domovino novinarjem tole izjavo:

"Leta 1921 sem prišel v svojo domovino, da vidim našo domovino in družbeno domovino in da se prepričam vse njene kralje. Tako sem prišel tudi v svoj rojstni kraj Split in tam mi v moje veliko ocplost ni bilo moči govoriti ne o narodu, na o državi, nego samo o strankah. Z veliko tugo sem videl, kako se sin bje z očetom, brat z bratom. Isto sem doživel v našem Zagrebu, samo še bolj potencirano; hude borbe in rušenja. Nisem mogel ne hotel iti dalje in vrnil sem se v Ameriko, poln bridkosti in srda."

"Ko sem čul o 6. januarju, ko je kralj prevzel državno krmilo v svoje roke, se mi je odvalil s prsi kamen, težak ko Lovčen. Zakaj vedel sem, da se zdaj obrne na bolje. V svojo veliko radost sem pri prihodu v domovino opazil red in mir. Promet je bil točen. Povsod vzorna snaga. Državni uradniki uslužni—skratka, povsod silen napredek. Posebno velik napredek kaže Zagreb, ki ne bi bil pod tujo vlado nikdar dosegel tega krasnega razvoja v teh nekaj letih. V domovino se vračam poln ponosa nad povitost naše domovine."

"Po spremstvu pri kralju na dvoru, kjer sem bil kot predsednik odbora izseljencev iz Sevrne Amerike, sem bil upravljan. Kralj Aleksander I. se je ustavil pri vsakem izmed nas in izpregovoril nekaj iskrenih besed. Razgovarjal se je z našimi preprostimi delavci ne kot kralj, nego kot tovariš v njihov prijatelj. Mislim, da niti v najbolj demokratični državi ni demokratičnejšega vladarja od njega."

Gospod Mladinec je izjavil:

"Kraljevo prijateljstvo nas je silno očaralo, ne samo zato, ker je kralj, nego zato, ker je toliko človek, da vsi čutimo v njegovi bližini, kakor bi bil eden izmed nas. Vsi vidimo posebno čast v tem, da nas je kralj sprejel in nam žrtvoval toliko svojega dragocenega časa, ko se je z vsakim izmed nas razgovarjal in se zanimal za naše osebne razmere, posebno za življenje naših ljudi v tujini. Posebno pa nas je razveselilo, da je pokazal toliko zanimanja za vprašanje morebitnega povratka naših ljudi v domovino, ki je največje sodobno vprašanje našega izseljenstva. Izseljenci hrepene po domovini, hoteli bi se vrniti tja, kjer bi mogli uporabiti svoja izkustva v blagor in prospeh svojega naroda."

"To kraljevo odlikovanje, ki ga je izkazal nam, ga je izkazal vsemu našemu izseljenstvu. Mi bomo verni tolačiki ljubezni kralja do našega naroda, raztresenega po vsem svetu."

Gospod Grdina je podal novinarjem tole izjavo:

"Naš obisk v domovini in seznanitev z življenjem na deželi in v mestih sta pustila v nas najjačji vtis. Videli smo, s koliko ljubeznijo ljudje ljubijo državo in kako je naš narod zadovoljen. Mi smo tuji državljani, toda domovine ne moremo pozabiti. Jugoslavija je rešitev našega naroda. To smo vedno govorili in bomo govorili še bolj kakor dozdaj."

"Mnogo jih je, ki bi se radi vrnili iz izseljenstva, pa nimajo sredstev. Mi smo navdušeni nad sprejemom v domu kralja Aleksandra, ki je največji človek in vreden, da ga država slavi. Njega mi Amerikanci spoštujemo. On je velik človek v očeh tujcev in velik v očeh rojakov."

Obiskovalce: "Kaj? Kaj stiri mesece že ležite v postelji?"

Bolnik: "Da. Pred štirimi meseci je prišel zdravnik in mi dejal, da ne smem vstati, dokler me še enkrat ne preišče. Od takrat pa ga še ni bilo k meni in zato še lažim."

Obiskovalce s 1. stopnjo je gradil veliko oost, vedno odov in šolanec po Sloveniji in tudi drugod.

Strela ga je zadela naravnost v glavo. Vasilav Stariča iz Mrzle luže, ki je bil namočen še čez pol leta pri minarju Ivanu Nastrancu v Radomljah, je nedavno ubila strela. Ko je šel s hlapcem Sušnikom z njive proti mlinu Nastrana, je bil oddaljen kakih 100 metrov od brzojavne napeljave, se je nenadoma zabliskalo in treslo vanj, njegovega spremljevalca, ki je bil oddaljen od njega kakšna dva metra, pa je strela le omamila. Ko se je hlapec Sušnik zavedel, je poklical svojega spremljevalca, ki je poleg njega nepremično ležal. Ker ni dobil od njega nobenega glasu, je v strahu poklical ljudi, ki so prihitali na pomoč. Med drugimi je prišel na mesto nesreče poklicani zdravnik iz Domžal dr. Kremžar, ki pa je mogel ugotoviti le smrt. Stariča je zadela strela naravnost v glavo in mu ožgala levo sence in lase.

Grozna smrt dveh bratov v ribniku. V šentjernejski fari nad Ločami pri Poljanah ima veleposelnik Posek večji ribnik. Tja sta se šla kopat brata Vodušek iz Dražje vasi. Razen še nekoga tretjega, ki se je tudi prišel hladiti, ni bilo tamkaj nikakih kopalcev. Kmalu za tem, ko sta brata odšla v vodo, se je zgodila strašna nesreča, ki je, ko so zanja zaznali, globoko pretresla bližnjo in daljnjo okolico: oba brata sta namreč utonila. O groznem dogodku se je doznalo sledeče: Najprej je eden bratov zašel v globčino in se začel potapljati. Drugi mu je hitel na pomoč, a se ga je potapljajoči, ki je že gledal smrti v obraz—mislil, da se tako reši—s tako silo oprijel, da je še njega potegnil s seboj v štirimetersko globčino. Sicer sta znala za silo obdava plavati, a za tako globoko vodo premalo. Tretji kopalec, ki je plaval daleč pred njima, je nesrečo opazil šele, ko je stopil iz vode. Sumljivo se mu je zdelo, da je na obrežju obleka brez kopalcev, a je sprva mislil, da sta odšla morda kam brez obleke. Vprašal je zato prvega, ki ga je srečal, če ju je morda videl. Ko mu je ta zanikal, je previdel, da se je zgodila nesreča, o kateri je takoj obvestil sosedo. Takoj so ju šli iskati, a so ju našli šele drugi dan v jutro. Prepeljali so ju nato domov. Pokojnika 29-letni Franc in 26-letni Avgust sta bila že priletim staršem v veliko oporo in so ju vsi radi imeli. Tragična smrt obeh je vzbudila po vsej dolini splošno sočustvovanje z nesrečno družino.

Požar je uničil na Bohinjski Bistrici veliko parno žago, last Friderik Krkoča, lesnega industrijalca na Bledu. Tudi bližnje se nahajajoči skladišči lesnih trgovcev Paplerja in Heinricharja sta precej prizadeti. Toča je potokla vse pridelke okrog vasi Sentjanž, Sentjošta na Kozjaku, Šmartna pri Velenju, Dobrne itd.

Zaščita države. Dne 30. junija je izreko sodišče v Zagrebu obsodbo proti Hraniloviću in tovarišem. Marko Hranilović je bil obsojen na smrt, ker je sodeloval pri umoru ravnatelja zagrebskih "Novosti." Schlegla, pri napadu na vojašnico in ker je umoril policista Trenskega. Vrhutega je sodeloval z raznimi osebami iz inozemstva, ki so pripravljale razne napade in nasilni prevrat v Jugoslaviji. Iz istih vzrokov bo obsojen tudi Matija Soldin. Drugi obtoženci so dobili po 20 in manj let ječe.

Sto dvajset letnice ustanovitve gimnazije so praznovali na Vidov dan v Kranju. Ustanovili so jo Francoski, ki so bili v onem času gospodarji slovenske dežele.

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1931. Inskripcijana v Jolietu, Ill., dne 12. aprila, 1931.

GLAVNI URAD: 1804 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon: 1333

Solventnost aktivnega oddelka 100.00%; solventnost mladinskega oddelka 175.31%.

Od ustanovitve do 1. junija, 1931, male skupne izplačane podpore \$4,309,784

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK GREGG, 28-28th St., North Chicago, Ill.

I. podpredsednik: JOHN GREGG, 817 East C. St., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: MARY BOCKHEAR, 1394 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1804 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Podpredsednik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Podpredsednik: LOUIS BLESZKEAR, 1804 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Dobrovoljni vodja: REV. JOHN FLEVNICK, 310 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni skrbnik: DR. M. J. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN BRUKLE, 311 Ave. A, Eveleth, Minn.

MRS. LOUIS LUKOVICH, 929 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4817 Oakridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCH, 6207 National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINON, 718 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

JOHN EULON, 1815 Neff Rd., Cleveland, O.

FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O. Joliet, Ill.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POHOTNI ODBOR:

JOHN DEUMAN, Box 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORISKE, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 3295 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STEINBERG, 134 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN SUPAN, 5117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Va plana in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSEF ZALAR, 1804 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopisne, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 5117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Finančno poročilo K. S. K. J. za mesec junij 1931

Dr. št.	Plačali na asse. 6-31	Izplačali posmrtnine	Poškodnine	Centralne bolniške podpore	Izredne podpore
1	617.74				
2	929.07	500.00	\$ 100.00		
3	325.32			32.00	
4	346.49			73.25	
5	327.97			91.50	
6	2,987.85			423.82	
7	192.06		100.00		
8	29.10				
9	183.22			56.00	
10	412.69				
11	103.86				
12	324.18			279.66	
13	341.37			17.00	
14	300.42			30.00	
15	40.37				
16	248.52			83.00	
17	168.50				
18	226.42			126.00	
19	7.79				
20	2,676.66		150.00	474.50	
21	956.17		50.00		
22	615.89			187.99	
23	140.96				
24	223.80		100.00		
25					
26	222.89			40.00	
27	326.31			92.33	
28	368.40				
29	178.69				
30	908.31	1,500.00	100.00		
31	120.16			15.00	
32	132.30			13.00	
33	174.63				
34	764.43	500.00	350.00	\$30.90	
35	99.21				
36			100.00	337.99	
37				49.00	
38	262.11			35.00	
39	505.52			126.00	
40				8.00	
41	128.35			62.00	
42	810.90		100.00	189.00	
43	129.17		200.00	65.00	
44	252.79				
45	93.98				
46	801.23	1,000.00		85.00	
47	308.58				
48	503.22			155.50	
49	71.20				
50	156.45				
51	390.06			355.00	
52	25.63	1,000.00			
53	159.25			31.66	
54	84.17			20.00	
55	421.68			234.32	
56	479.36				
57	295.77			16.00	
58	411.40				
59	327.67	1,000.00		32.00	
60	50.60			33.00	
61	12.29			40.00	
62	182.32			47.00	
63	170.99			68.13	
64	258.31			54.00	16.92
65	116.88				
66	72.69				
67	228.34			73.21	
68	178.46				
69	561.78			290.66	
70	78.28			48.50	
71	157.16		100.00	98.00	
72	75.00			28.00	
73	142.71		100.00	30.00	
74	349.66			97.50	
75	431.05			115.50	
76	393.57			30.00	
77	108.87			51.00	
78	565.59			227.39	
79	146.75			91.00	
80	351.66			101.66	
81	318.11	500.00		162.00	25.00
82	266.86			65.00	
83	596.48				
84	191.34				
85	520.92				
86	40.43				
87	104.80				
88	602.23		200.00	11.42	
89	52.82				
90	116.04			52.00	
91	218.10				
92	27.65				
93	23.28				
94	968.91	1,000.00	100.00	57.26	
95	125.66		100.00		
96	26.79				
97	282.34			88.50	
98	153.80				
99	49.50				
100	139.70			100.00	
101	440.85			73.00	
102	192.61				
103	88.00				
104	115.29			15.71	
105	350.52				
106	192.71				
107	476.59				
108	180.61				
109	376.01			69.00	

150	478.01				138.00	
151	830.00				448.00	
152	208.29				65.89	
153	38.17	500.00	150.00			
154	508.43				108.59	
155	288.43					
156	49.10					
157	280.39				88.00	
158	235.49				31.00	
159	1,500.52	1,500.00	100.00		286.62	
160	1,391.67					
161	257.27				52.00	
162	313.47		100.00		287.05	
163	96.08				30.00	
164	31.23					
165	530.11				42.00	
166	3,094.51		200.00		832.00	
167	96.61		100.00		47.74	
168	178.79				14.00	
169	232.90	1,000.00			124.50	
170	312.40				91.00	
171	88.39		100.00			
172	54.50				18.00	
173	268.17				104.00	
174	94.81				31.00	
175	46.49					
176	107.58	500.00			127.33	
177	295.75					
178	37.22					
179	105.02					
180	69.91					
181	51.32				16.00	
182	12.82					
183	71.65					
184	105.69				63.00	
185	48.15				18.00	
186	333.48				53.33	
187	300.00					
188	266.40		100.00		85.00	
189	148.45					
190	84.75				40.00	
191	262.00				119.33	
192	54.25				64.00	
193	101.70		100.00		63.00	
194	123.37					
195	143.09				150.00	
196	18.58					
197	125.00	1,500.00	100.00		31.00	
198	97.89				101.00	
199	290.20					
200	37.38					
201	58.95					
202	145.40				36.00	
203	73.28					
204	53.52				30.00	
205	192.92				52.00	
206	110.80				9.00	
207	92.33					
208	153.67					
209	317.37				10.00	
210	18.03					
211	36.97				40.00	
212	44.61				10.00	
213	280.00				196.00	
214	226.74				42.00	
215	164.78					
216	237.95				77.00	
217	120.00				182.00	
218	25.62					
219	157.67				102.00	
220	66.06				68.00	
221	22.55					
222	166.81				116.00	
223	184.10				18.00	
224	78.18				158.00	
225	42.57				33.00	
226	166.50				38.00	
227	21.20					
228	62.45					
229	73.32					
230	37.43					
231	14.69					
232	57.00					
233	SKUPAJ	\$52,814.87	\$12,000.00	\$3,100.00	\$11,045.36	\$97.82

Preostanek 1. junija 1931.....\$2,537,502.91

Prejemki meseca junija 1931

Prejeli od društev.....	\$52,814.87
Obresti.....	9,295.70
Prenos 15% asesmenta od mladinskega oddelka.....	1,278.63
Najemnine.....	20.00
Dobiček pri posojilu.....	19.00
Vrtni stroški za tiskanje čekov.....	7.17
Vrtnjene nagrade od društva št. 243.....	9.00
Vrtnjene obresti od kupljenih obveznic.....	2.78
SKUPAJ.....	63,447.15

Preostanek 30. junija 1931.....\$2,600,950.06

Posmrtnine.....	\$12,000.00
Poškodnine.....	3,100.00
Centralne bolniške podpore.....	11,045.36
Izredne podpore.....	97.82
Upravni stroški.....	8,947.70
SKUPAJ.....	35,190.88

Preostanek 30. junija 1931.....\$2,565,759.18

Josip Zalar, gl. tajnik.

FINANČNO POROČILO MLADINSKEGA ODDDELKA K. S. K. JEDNOTE

ZA MESECE JUNIJ 1931

Asesment		Asesment	
Dr. št.	St. otrok 6-31	Dr. št.	St. otrok 6-31
1	223 \$ 33.45	79	60 9.15
2	351 52.80	80	114 17.25
3	84 12.90	81	120 18.00
4	49 7.50	83	4 .60
5	38 5.70	84	2 .30
7	269 80.85	85	54 8.55
8	71 10.65	86	77 11.10
11	76 11.40	87	76 10.20
12	194 30.75	89	7 1.20
13	17 2.55	90	41 9.00
14	34 6.00	91	30 4.50
15	70 9.30	92	39 5.85
16	13 1.95	93	161 24.15
16	13 1.95	94	11 1.65
20	54 8.10	95	31 4.65
21	31 4.65	98	25 4.05
23	36 5.40	101	46 7.20
25	22.05	103	62 9.30
25	140 21.75	104	120 18.30
29	368 56.70	106	111 16.50
30	69 10.35	109	59 8.85
32	33 5.10	110	134 20.10
38	62 18.95	111	75 11.40
40	26 3.90	112	37 6.60
41	69 11.85	113	75 13.80
42	193 28.15	113	88 14.10
43	13 2.10	114	8 1.20
43	13 2.10	115	8 1.20
44	13 2.10	115	8 1.20
45	86 12.90	116	39 5.85
45	19 2.70	118	19 2.85
46	18 2.70	119	78 11.85
47	50 7.50	120	201 30.60
50	286 40.05	122	1 0.10
51	12 1.80	123	96 4 9.15
52	166 124	124	4 1.40
53	100 126	126	1 1.40
55	53 8.25	127	17 17.75
56	133 20.25	127	117 17.55
57	43 128	128	36 5.70
58	5 75	130	13 1.95
59	132 20.05	131	71 10.65
60	5 75	132	14 2.10
61	5 83	133	2 4.40
81	101 15.15	134	46 7.20
82	1 1.05	135	63 9.45
82	7 1.05	135	43 6.45
83	188 20.40	136	68 10.65
84	110 10.20	139	17 2.85
85	88 13.05	143	11 1.65
89	11 1.85	144	105 15.75
70	31 5.25	145	94 14.30
72	123 18.45	146	238 36.15
73	6 1.05	147	95 14.30
74	16 2.40	148	163 24.45
75	8 1.20	150	131 19.65
77	112 16.80	152	36 5.40
78	132 20.10	152	110 16.50

GOZDARJEVI SPOMINI (Spisal Jos. Kobilavc.)

Stari Trnovec mi je nato pripovedoval, kako je bilo takrat, ko je on prevzel posestvo po svojem očetu, kako je gospodaril, kako se je trudil in mučil dostikrat celo po noči, da je zadobilo posestvo sedanjo obsežnost in koliko se bo dalo še dobiti iz njega, ako bo sin posmenal njegova. V takšnih pomenkih je nastal večer in Trnovca je postala luč na mizo.

"Ne sem kaj," je dejal Trnovec, "postavi jo sedaj v izbo in pogrni mizo! Drugo si menda že pripravila. Vsak čas bodo tukaj."

Komaj je izgovoril, že so se zaslislale v veži stopinje in prijazen "dober večer" je zadonel. Trnovec se je počasi dvignil, dvignil sem se presenečen tudi jaz, zakaj prihajal je župnik in z njim tudi učitelj.

"Povabil sem vse, da bo lepši večer," mi je dejal Trnovec, ko smo se bili pozdravili in sta bila onadva že v izbi.

Ne dolgo potem so dospeli tudi Tratnikovi, stari Tratnik, Tratinca in nevesta. Z njimi sta prišla tudi France, ki je bil že ves popoldan pri njih, in Ivankova sestra njegova, edina hči Trnovčeva. Tako nas je bila zbrana lepa družba pri veliki mizi v izbi.

"Pomemben večer se vrši noč," je povzel župnik besedo, "nekako konec ene dobe in začetek druge, nove. Mejniki hočete postaviti med gospodarstvo starejšega in nastop gospodarstva mlajšega. Važno je postavljjanje taknega mejnika in dostikrat naravnost usodno za enega ali drugega, ali pa tudi za oboje. Pomisliti je torej treba na vse in na vse strani in ni dobro preveč hiteti. Najmanjša nepazljivost, da ne rečem napaka, lahko izpodkoplje temelje sreče in napravi dolgo vrsto žalostnih in nesrečnih dni. Zato je prav in popolnoma v redu, da se tudi k taknim domačim odločilnim dogodkom povabijo resni in izkušeni moške, da se oglasijo s svojim svetom. Tukaj ne velja, da bi rekli: Kaj me brigajo tuje zadeve, sam imam dovolj opraviti s svojimi, ali pa: Bolje je gledati od strani, zakaj ako ne bo kaj prav, boš kriv ti. Ne, tukaj velja, da proučimo svoje glavo in svoje srce drugim in pomagamo tako postaviti temelje sreči in po njej blagostanju drugih. Takšno navado sem našel do zdaj še samo na Črni in nikakor bi ne bilo napačno, ako bi se je oprijeli tudi vi. Večja edinstvo in sloga bi vladala med družinami, večja ljubezen med občani. — Torej, Trnovec, razložite nam, kako mislite."

Vsi so se ozirli v starega Trnovca, ki se je v tem hipu z obojema rokama naslonil na mizo. Počasi, s krepkim in čistim glasom in nad vse jasno in natančno je začel razkladati, kaj bo za sedaj prepustil sinu, koliko bo hčerinega in kaj bo ostalo njemu kot nekako jamstvo, da bo sin delal s starši po vesti in kakor zahteva četrta božja zapoved. Kakor na dlani je bilo vse, kar je pravil, kakor bi bilo napisano vse in preračunjeno že davno.

Presenečni so bili vsi, toliko ni pričakoval nihče. France je bil skoro omamljen od velike sreče in čestokrat mu je oko obviselo na Tončki, ki je sedela nasproti njemu vsa srečna in zatopljena v sladke sanje.

"Ne, tukaj res nimamo več besede," je dejal župnik na to, "vse je tako čisto, tako jasno, da ne potrebuje ne razlage in ne predugačbe."

Trnovec pa se je obrnil proti Francetu in pristavil:

"To bo torej tvoje, sin moj. Upam, da sem izročil vse v prave roke, da boš vedel ohraniti neomadeževano ime Trnovcev na Črni. Naj pride karkoli nad tebe in tvoje, drži svoje posestvo, ne daj, da bi prišlo kdaj v

tuje roke. Spoštuj zemljo, ki je rodila tvoje dede in tvoje starše, ki je pritegnila naše tudi tebe in izkazuj ji ljubezen, ki jo zasluži. Ne dopusti, da bi kdaj klicala za teboj: Vrni se k meni, kaj sem ti storila, da se je oddaljila od mene tvoja noga, da si mi odtegnil svojo ljubezen."

Tiho je nastalo nekaj časa v izbi. Zunaj pa je zašumelo drevje, zavdihnila je zemlja okoli Črne, kakor bi bila slišala glas starega Trnovca.

"In sedaj naj nam pove še Tratnik, kako misli," je dejal Trnovec ter vprl oči v svojega goščana. "Nikdar še ni bilo žal besede med najinimi hišami, a od zdaj naj nastane prijateljstvo in tesna medsebojna vez!"

Tratnik je nato povedal, koliko bo dal hčeri v denarju, koliko v blagu in za opravo. Ni bil toliko premožen kakor Trnovec in doma je imel še dva sina in mlajšo hčer. Videti mu je bilo hudo, da ni mogel izgovoriti hčeri več in bil je v vidni zadregi, ko je govoril.

Trnovec je nekoliko pomislil, ko je končal Tratnik naštevati.

"Ne, bodimo pravični," je dejal čez nekoliko hipov. "Tistega dela pod Sladko goro ne moreš dati hčeri, ker je preveč potreben za enotnost posestva. Ako bi ga dal, bi bilo posestvo razkosano in bi komaj životalilo. To bi opravičeno obudilo nevoljo tvojih drugih otrok, in začetek razdora v družini je začetek propadanja gospodarstva. Dovolj si nam obljubil že drugega, naj torej ostane pri tem."

Tratnik je umolknil in se vdal, a učitelj je hvaleč pripomnil:

"Tako je prav, Trnovec. Poznati sem menil vas in vašo hišo že po otrocih, ko so hodili k meni v šolo in zdaj vidim, da se nisem motil v svoji sodbi. V takšni hiši se mora naseliti sreča stalno, in v to ime napijem na zdravje zveze med vašo hišo."

Vsi smo trčili, in sami veseli in zadovoljni obrzali so bili okoli mize. Učitelj je intoniral pesem za pesmijo, in tako je minil ta lepi večer le prehitro.

Ko sem stopal pozneje sam proti svojemu domu, sem pogledal na nebo. Bilo je oblačno in nikjer nobene zvezde, a tam v gozdnem kotu, daleč za tretjo goro, je pobjiskavalo ...

Tisto noč sem imel hude in mučne sanje. Prišel sem bil v gozd, kjer so moji ljudje podirali smreke. Vse živahno je bilo okoli mene in solnce je sijalo skozi presledke ter risalo pestrre podobe po mahu in grmovju. Sedel sem na star štor in opazoval delavce. Preštel sem jih, nihče ni manjkalo, in veselo in čvrsto jim je šlo delo izpod rok. Kar naenkrat se mi je zazdelo, da solnčna luč poje. Vse rdečkasto je postalo okoli mene in še se nisem dodobra zavedel, ko je izginila tudi ta slaba svetloba in me je hipoma objela popolna tema.

Iz te teme sem slišal še nekoliko udarcev sekire, še par čudnih človeških glasov, in vse je utihnilo. Niti šumenja dreves ni bilo čuti, povsod tako grozna tišina, kakor bi bilo izginilo vse okoli mene. Nepopisna tesnoba se me je polotila, napenjal sem oči, da bi kaj videl, napenjal ušesa, da bi ujel, ako mogoče najmanjši glas ali šum. Toda zaman, prepričan sem bil, da je konec sveta in da sem ostal sam samcat v tej temi in praznoti. Potipal sem okoli sebe, nihče ni bil, doteknil me roke, vse prazno okoli in okoli. Izginil je bil celo smrekov štor izpod mene, ugibal sem, na čem sedim sedaj, a moji možgani so postali hipoma tako težki, da nisem mogel misliti nihče več.

Samo peklo me je v glavo kakor živa žerjavica in trpel sem peklenke muke.

Tedaj v največjem trpljenju se mi je zazdelo, da vidim od daleč luč. Planil sem kvišku in vpiral pogled svojimi protimi

strani. In res, prikazala se je luč, drobna lučka, od nasprotne strani druga, tam zopet tretja, in vživale so druga za drugo med temnimi smrekami kakor kresnice. Veje smrek pa so se podaljšale in zakrivale do tal ter so visele navzdol kakor bi žalovale. Kar naenkrat je prihajal od nekod spreved, same ženske v dolgih črnih haljah in z rumenimi debelimi svečam v rokah. Za njimi pa so neslišno širile možje odprto krsto, ki je v njej ležal mrlič.

Ko sem mu pogledal v obraz, sam zapazil, da je to moj obraz, da so to moje roke, ki so držale med prsti razpelo in so bile tako čudno bele in koščene. Umrl sem bil, in nesli so me k pogrebu. Hotel sem se premakniti, da bi se prepričal, ali je to res. A bil sem kakor priklenjen na mestu, noge so bile trde in tako čudno trudne, da me je zeblo okoli srca. Spreved pa se je pomikal naprej, od nekod je zazvonilo, in tedaj sem se zbudil. Ura je bila v vaškem zvoniku ravno polnoči in njeni močni udarci so me rešili mučnih sanj. Toda potil sem se po vsem životu in glava me je bolela, da nisem mogel dolgo več zaspati ...

Ko sem zjutraj vstal in pogledal skozi okno, sem videl starega Trnovca, Tratinca, Franceta in Tončko, ki so uprav stopali po poti za vrto mimo mojega stanovanja. Trnovec je bil videti čvrst in trden, a opiral se je ob palico, zakaj brez nje si ni upal več na dolgo pot. Moški so bili oblečeni črno in imeli so tudi črne klobuke na glavi. Tončka pa je bila oblekla svetlo obleko, da je bila videti sveža kakor jutranja rosa. Šli so k notarju v trg, da napravijo pismo. Pogledal sem za njimi, in tistokrat se mi je zazdelo, kakor bi stopal še nekdo drugi z njimi, in to prav vstric Franceta, skoro tik zraven njegova. Kdo bi mogel biti? Toda, ko sem se razgledal, sem videl, da je bila samo Francetova senca, ki se je črtala ob stenah. Vendar me je to drnilo nekam čudno in ves dan sem bil čmenen, nezadovoljen in zamišljen.

Štiri dni potem sem se proti večeru vračal iz gozda. Odkazoval sem bil les nekaterim kmetom iz sosednje občine, in dolga je bila pot do mojega doma. Toda viden sem bil in trda niso poznale moje noge. S seboj sem imel puško in sem ter tja sem stopil natiho v goščo ali na svetlo jaso, da bi morda spazil srnjaka ali kako drugo žival. Toda nisem imel sreče, gozd je bil kakor izumrl. Samo enkrat je tam visoko pod vrhom zalajal lisjak.

Prišel sem na križpoti nad Črno, tja kjer stoji kapelica in odkoder je najlepši razgled na Črno in daleč tja do morja. Tam sm se hotel odpočiti in sedel sem na hrastovo bruno. Še nisem sedel dolgo, ko zaslišim glasove ljudi, prihajajočih po poti iz gozdov, ki so bili lastni posestnikov iz Črne. Hodili so počasi in večkrat so postajali, kakor bi nosili težko breme. Večinoma pa so molčali in le odmev težkih in počasnih korakov je prihajal na moja ušesa.

Kaj neki nosijo, sem pomislil. Ako bi bila drva ali kaj drugega iz gozda, tedaj bi vozil. Celo manjša bremena se morajo voziti toč zaradi velike daljave. Nekaj prav posebnega mora to biti.

Tedaj so bili na že zavili proti meni, da sem jih lahko zapazil. Bili so trije moški, dva zadaj in eden spredaj ter so nosili nekeke nosilnice, v naglici nalašč v to prirejene. Na nosilnicah je ležalo človeško truplo.

Skočil sem kvišku in jim hitel naproti.

"Kaj se je zgodilo, za Boga? Kdo se je ponesrečil?"

Možje so se ustavili in rahlo položili nosilnice na tla. Jaz pa sem stopil bliže in sem odgrnil

obraz, ki je bil s selenjem pokrit.

Roka mi je omahnila in neizrečena bolest mi je prešinila dušo. Pred menoj je ležal mrtev—Trnovčev France.

"Moj Bog, moj Bog, kaj se je zgodilo?" sem zaječal in vprašujoče gledal zdaj enega zdaj drugega.

"Sami ne vemo, kako se je moglo zgoditi," je pripovedoval Lisjakov Tone.

(Dalje sledi.)

Zena: "Vidiš, to je mož, kakor mora biti. Ali si slišal, kako je dejal svoji ženi, da si naj ogleda plašč za 500 dolarjev?"

Mož: "Ljuba moja! Ali sem ti mar kdaj dejal, da si ne smeš ogledati takega plašča?"

—Nedavno sta se mudila v Washingtonu, D. C., japonski princ Takamatsu, brat sedanjega japonskega cesarja in njegova nevesta. Oba sta bila sprejeta na slovesen način.

JOSEPH GIANNI ODPOTUJE NA PARNIKU "PARIS" 16. AVGUSTA

Joseph Gianni, voditelj Italijanskega oddelka Francoške Orte, obiskuje razne družbene urade po Združenih državah in bo osebno vodil posebni izlet v Evropo. Izletniki se bodo vrnili dne 15. avgusta na parnik "Paris," ki bo odplul dne 16. avgusta ob 1. ponoci.

Mr. Gianni, ki je vodil že več izletov, ter je izvešan potovalec, bo skrbel, da bodo izletniki udobno potovali, brigal se bo za njihovo prtljago in gledal na to, da bodo brez težkih in ovir dospeli na določeno mesto.

**KILA NE KVARI VEČ
MOJE ZABAVE**

"Sedaj, ko sem se rešil svoje kile in se nosim vedno brez, sopej živam veselje pri plesanju. Mnoga naporna dela so mi sedaj veselo, ker nimam več nobenih zaprek. Moje delo ni več muha, temveč imam užitek od njega. Nikdo ne bi verjel, kako sem jaz bil osupnobljen s kilo."

Tako nam pišejo ljudje, ki so se rešili s kilo s aparatom FLAPAO. Poskusite tudi vi. FLAPAO PADS se prilagaja vsaki kili s aparatom FLAPAO. Prebrskajte se, poskusite FLAPAO na naši tržnici. Poljite tu spodnji kupon, če denar.

Poskusni zastoj! "FLAPAO" Iskrivite hitro! Poljite ta kupon še danes

Pispen Laboratories, Inc., 1914 Stuart Bldg., St. Louis, Mo.

Poljite mi ZASTONJ poskusni FLAPAO in kajšico o utrganju (kili), in sicer brez kakvega naplata sedaj ali kasneje:

Ime: _____

Naslov: _____

ZA POTOVANJE

Iz dopisovanja je razvidno, da bo v prihodnjih mesecih odpotovalo v stari kar precej rojakov, ki so to pomlad in poletje zastoj pričakovali boljnih časov in -dela. Tem bo posebno dobrodošlo znižanje cen retur-kart, ki stopi zopet v veljavo s 1. avgustom. Tem, kakor tudi vsem drugim našim potnikom nudimo sledeče najboljše parnike:

30. julija—Valencia na Trst.
31. julija—Majestic na Cherbourg

1. avgusta—Skupno potovanje na ILE DE FRANCE po znižani ceni za retur-karte.

1. avgusta—Leviathan na Cherbourg
5. avgusta—Berengaria na Cherbourg
8. avgusta—Europe na Bremen

11. avgusta—Cleveland na Hamburg
12. avgusta—Mauretania na Cherbourg
16. avgusta—Paris na Havre

19. avgusta—Aquitania na Cherbourg
21. avgusta—Laviathan na Cherbourg
22. avgusta—Saturnia na Trst

27. avgusta—Bremen na Cherbourg
27. avgusta—New York na Hamburg
28. avgusta—De France na Havre

2. septembra—Skupno potovanje na MAURETANIA. Potnike bo spremljal prav do Ljubljane in Zagreba G. Ekerović od Cunard Linije. Cena retur-kart znižano

2. septembra—Paris na Havre
8. septembra—Valencia na Trst
11. septembra—De France na Havre

Za cene in druga pojasnila se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK
Midtown Bank of New York
630-9th Ave. New York, N. Y.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue
GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

**ZANIMIV
slovenski
dnevnik**

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti isha dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki le \$3.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najboljši smeri cenah postregli. Se pripravljamo.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

KOSE

in najboljšega jakla s rizinčkom, 24, 26, 28, 30 in 32 palcev dolge \$2.00
Šest kosov po \$1.75
Kleplino orodje po \$1.25 in \$1.50
Prilica po 30 in 40 centov
Motika 0.90
Srp 0.90
Brazni kamen "Bergamo" 0.50
Ribežna za repo s dvema nožema 1.15

Postojna prosta
MATH PEZDIR
Box 772 City Hall Station
New York, N. Y.

DOMAČA ZDRAVILA.

V nalogi imam jedine čilave, Knapovo jedinecovo kavo in izkustvena zdravila, katerega priporoča Magr. Knap v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina na kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Station
New York, N. Y.

Čudoviti uspeh Trinerjevega grenkega vina

Tako piše Mrs. A. T. M.: "Tocoie, Utah, 28. aprila, 1931—Imela sem glavobol in moj šoledec je bil iz reda. Odkar jemljem Trinerjevo grenko vino, se počutim bolje. Želim izreči srčno zahvalo a čudoviti uspeh Trinerjevega grenkega vina." Tudi vi ga poskusite in pronašli boste, da ni bolj zanesljivega zdravila za neprebravnost, zaprtost, slab apetit, glavobol in sgu-bo spanca. Uganka kako varovati vaše zdravje v poletnih mesecih, se ne more rešiti bolje, kot da jemljete Trinerjevo grenko vino redno v malih količinah. Veliko zdravnikov ga priporoča. V vseh lekarnah v malih in velikih steklenicah, vrednost kupon v vsakem zavoju.

(Adv.)

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najbržja in najbolj ugodna pot na potovanje na ogromni parnikih:

France Aug. 22
Ile de France Aug. 26
Paris Aug. 16 Sept. 2

Najbržja pot po svetom. Vselej je v postojni kuhinji s vsemi modernimi udobnostmi. — Pišite in slevna francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vrslajte katerega koli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
26 Public Square
Cleveland, Ohio.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue
GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

**ZANIMIV
slovenski
dnevnik**

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti isha dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki le \$3.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najboljši smeri cenah postregli. Se pripravljamo.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

KOSE

in najboljšega jakla s rizinčkom, 24, 26, 28, 30 in 32 palcev dolge \$2.00
Šest kosov po \$1.75
Kleplino orodje po \$1.25 in \$1.50
Prilica po 30 in 40 centov
Motika 0.90
Srp 0.90
Brazni kamen "Bergamo" 0.50
Ribežna za repo s dvema nožema 1.15

Postojna prosta
MATH PEZDIR
Box 772 City Hall Station
New York, N. Y.

DOMAČA ZDRAVILA.

V nalogi imam jedine čilave, Knapovo jedinecovo kavo in izkustvena zdravila, katerega priporoča Magr. Knap v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina na kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Station
New York, N. Y.

Čudoviti uspeh Trinerjevega grenkega vina

Tako piše Mrs. A. T. M.: "Tocoie, Utah, 28. aprila, 1931—Imela sem glavobol in moj šoledec je bil iz reda. Odkar jemljem Trinerjevo grenko vino, se počutim bolje. Želim izreči srčno zahvalo a čudoviti uspeh Trinerjevega grenkega vina." Tudi vi ga poskusite in pronašli boste, da ni bolj zanesljivega zdravila za neprebravnost, zaprtost, slab apetit, glavobol in sgu-bo spanca. Uganka kako varovati vaše zdravje v poletnih mesecih, se ne more rešiti bolje, kot da jemljete Trinerjevo grenko vino redno v malih količinah. Veliko zdravnikov ga priporoča. V vseh lekarnah v malih in velikih steklenicah, vrednost kupon v vsakem zavoju.

(Adv.)

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najbržja in najbolj ugodna pot na potovanje na ogromni parnikih:

France Aug. 22
Ile de France Aug. 26
Paris Aug. 16 Sept. 2

Najbržja pot po svetom. Vselej je v postojni kuhinji s vsemi modernimi udobnostmi. — Pišite in slevna francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vrslajte katerega koli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
26 Public Square
Cleveland, Ohio.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue
GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

**ZANIMIV
slovenski
dnevnik**

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti isha dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki le \$3.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najboljši smeri cenah postregli. Se pripravljamo.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

KOSE

</

EDITOR'S NOTE

Contributors to Our Page will kindly note that all contributions submitted for publication are subject to correction. Relative to the usage of the words "Slovene" and "Slovenian," the former will be used as a noun, the latter as an adjective. All manuscripts will be corrected to conform with that usage.

The Supreme Board of the K. S. K. J. at its semi-annual meeting June, 1931, ruled for the above usage and Our Page will conform with the ruling. Henceforth any statements or articles dealing with the question of Slovene or Slovenian will be rejected by Our Page.

JOHNNY'S STORY

By Brooklyn Knight

Little Johnny Jastnevem's mother received a telegram from her brother who was still in the old country. In the telegram he stated that he was very ill. Having nobody to take care of him, he pleaded with her to come and visit the homeland, and thereby she'd be able to nurse him until he was able to help himself. After numerous discussions between his father and mother it was finally decided that Johnny and his mother were to make the trip.

Now, mama knew what a job she had on her hands trying to persuade Johnny to go with her without any carrying on. She told him that when it snows in the old country it's nothing like here. No, sir. The snow here is always white, while there the snow is red, white and blue. Sounds ridiculous, doesn't it? But it's perfectly true, upon my word of honor. After weary waiting Johnny Jastnevem finally became very enthusiastic about it.

There were oodles of good-bys, bon voyages and everything that goes with a genuine departure. Papa hired a nice, shiny, horse-drawn coach and escorted them to the pier. This was back in 1914, mind you. Johnny saw plenty of tug-boats and ferries in the East River and had an idea that the boat which was to take him to the old country was somewhat like them. But when he saw the size of the liner he was dumfounded beyond words.

When the ship was at sea for only three days, a woman told Johnny's mother that she's beginning to feel sick. "I wonder what made her sick all of a sudden?" thought Johnny. Fifteen minutes passed when he felt the same way. So sick was he, the poor, unfortunate lad.

The ship finally docked in Trieste. Johnny and his mother had a long train ride to Ljubljana. Oh, it was so much fun. There were a number of soldiers on that train singing and carrying on. It was July 4, to be exact, that they arrived in Ljubljana. Mama and Johnny with several others that were homebound from America put up in a hotel for the night. After a good night's rest they started for mama's birthplace. Several hours later they arrived at Gotsche. By dusk they left for uncle's house. On and on they rode in a one-horse buggy and in pitch darkness. Johnny heard weird noises, not knowing that they were crickets and frogs, he got the willies. Then he saw funny little lights shooting back and forth in front and back of him. After inquiring of mama what they were, he learned they were lightning bugs.

About 11 o'clock they arrived in mama's home village. Following many hallos and

RUBBING ELBOWS

By May E. True

Joe Zorc, chairman of arrangements for last KSKJ convention, predicts that it won't be long that delegates to KSKJ conventions will travel by plane... likes Cleveland, but claims there is no place like Waukegan... Cleveland had its 135th birthday last week... no cake and no candles, because it was too hot and the candles would have melted... Dancing in 2x4 ill-ventilated picnic halls should be prohibited on hot days or evenings... lodge holds picnic... flippancy youth dances till soaked by perspiration... a draft... to bed... lodge makes a few pennies at picnic and takes chance of paying numerous sick benefits... and maybe a few sorrowful processions to a church are thrown in... Large business house advises employees on vacations thusly: "It isn't the cough that carries you off, it's the coffin they carry you off in." And the following is too good to pass... "Take one natural fool, two or three drinks of bootleg liquor, one painted doll and one high-powered motor... soak well in liquor and let them go... after due time, remove the wreckage, place in satin-lined boxes, garnish with flowers... serve with slow music"... and so it is... Rode on a Euclid car... actually saw one young lady who didn't powder her nose all during the ride...

"Teenie" Pelko of La Salle sitting on the window sill of the Oriental Hotel trying to cool off... Ann Piletic following suit... Frances Jancer waking the crowd up with a healthy sneeze... Vernie wishing for half a potato and Frances Mrezar wading in the Mississippi River—it may be true, it was true, how about it, girls—on your vacation trip.

La Salle Slovenes have water nymphs at the township high school pool—Ann, Annie, Mary and Louise. Annie is just about ready to dive.

The Nutty Club in La Salle still exists... Feemush still the president. How goes it, boys?

Two good ways to waste away your life... be an inveterate radio fan... or live in a movie... Hector, mascot pup of M. G. Parish, Waukegan, recently got a haircut... Say they out Illinois way: "Depression up or down, Joliet is still Joliet. Yet!" Not to be ironic, but the only fellows tickled over depressing times are the tailors... Nibbsay, our correspondent, thinks the Hoover moratorium is a new dance hall... the way everybody is stomping over it... Everybody is O. K. in Cleve... how's your folks?

NOTICE!

Sacred Heart of Mary Lodge No. 111, Barborton, O.

I would like to see more young girls at our regular monthly meetings. I also wish that everyone would bring a new member to our lodge.

It has been repeatedly asked how many young ladies are members of our lodge. Our records reveal that there are 65 young women; the lodge totals 257 members.

Yours for a bigger and better lodge and KSKJ.

G. Rupert, Secretary,
152 N. W. 15th St.

NEXT WEEK

Next week's Our Page will include an interesting article captioned "St. Francis and the Portucula Indulgence and Caspel." D. L. is the contributor.

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

PITTSBURGH KSKJ BOOSTERS WILL STAGE MINSTRELS

FLASHES PREPARE FOR FAST SEASON

Veterans Answer as Dehler Sounds Training Call

By O. P. Scribo

There will be a hectic battle for first place honors in the 1931-32 Cleveland Girls' Interfrat Basketball League if the Flashes, KSKJ representatives in the loop, are right.

Baseball is still on the stage and football is in the offing, but the Flashes, after having two nibbles at league honors, intend to be prepared.

The blue and gold outfit started its 1931-32 season last Sunday when Chauncey Dehler, veteran Flash coach and former University of Dayton star, sent his charges through a rigorous workout at Brady's Point on Lake Erie.

During the past two years Dehler has seen his team come within a hair's breadth of taking honors, but this year, with veterans like "Jo" Laurich, scoring ace; "Fran" Malovrh, charging floormate, and Polly Laurich and Stiess, impregnable guards, he is very optimistic and hopes to see the Flashes sweep away all opposition.

Ray J. Grdina will assist Dehler in grooming the girls for battle, while Frank Schneider will handle the business for the aggregation.

Present plans call for a roster of ten young ladies to be placed in two equally strong teams ready to play home games and fulfill road engagements. The managers are angling for games with Cleveland's strongest last teams. Any KSKJ community wishing to see the Flashes in action can make arrangements by writing Manager Frank Schneider, in care of Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Any fool can swear when things go wrong, but it takes a wise boy to keep his mouth shut.

The world likes a good loser much better than a bad winner.

What has gone before: Who cares? Theme song for this bad dream is, "Over the Waves."

It was my last night aboard the liner. The next day we were to land on "dry land," where steins are used for something else besides fireplace ornaments.

I certainly had one swell time on the float, especially with Ansie, the young lady I met through her dog. From now on I'll never believe in the sign "Beware the dog!"

To sort of put the frosting on the trip, the celebrities convened and thought it would be a swell idea to stage a show for the benefit of the sailors. So it was. Lots of advertisement and the ball room was crowded to capacity for the all-talent night.

The bill included tap dancing, singing, acrobatics, etc., etc. Several movie stars, such as Fary Mickford, Darlene Mielrich, Cary Cooper were introduced.

The show was swell, no doubt about that. But it was for the sailors and their kids, and the more money they made on it, the better.

During the few days on the pond I managed to collect some 789 autographs (mostly of big shots and shotesses). Here was my chance to help the sailors. Just as the M. C. started to thank the audience for its generosity, I interrupted with "Just a minute! The ball game isn't over yet! This is only the seventh inning," and I proceeded to the front, asked the M. C. to check out and wound up the orchestra for a snappy tune. "Now, folks," said I when the orchestra stopped, "I have the finest collection of autographs of celebrities on this ship. For the benefit of the sailors, with apologies to the kind people who obliged, the collection is for sale. What am I bid? C'mon, fantje! Kdo da vec? Prvici, drugi! Kdo da vec?" And so on, and so on, until a handsome sum was pledged. And everything went for the sailors.

But the party was not over. Said I, "We are just starting, folks. Clean the chairs off the floor and form a circle." Everybody was willing. "Well," I continued, "is there a 'sobrat' in the crowd?" And sure enough some fellow that I met at a

SET DANCE DATES; WILL ORGANIZE BASKET-BALL TEAMS

Members Enthusiastic as Club Activates Proposed Program

By F. J. Sumic

With arrangements well under way, the Pittsburgh KSKJ Booster Club has launched plans for its extensive program.

The newly organized group at its recent meeting decided to stage a colorful minstrel show in initiating its program of entertainments, dances, athletics and other functions.

Interest and enthusiasm is at a high pitch and the club has decided to keep the ball a-rolling by immediately settling down to business. For that reason the next meeting will be held sooner than originally planned.

All KSKJ Pittsburghers who are in any way interested in the proposed minstrels and who wish to participate in this new stage venture are kindly invited to attend the next meeting, which will be held Thursday evening, Aug. 6, at 8 o'clock sharp, Slovenian Auditorium, 57th and Butler Streets.

Prospects for the future are bright, as evidenced by the proceedings of the recent meeting. Several dance dates have been set. The club will also place boys' and girls' basketball teams as well as volley ball outfits. The organization of a bowling league to serve as a selector of representatives to be sent to KSKJ tournaments was also discussed.

Pittsburgh is bound to land in the limelight of KSKJ activities. It is a known fact that Pittsburgh is called the Smoky City, but it doesn't bother the KSKJ Pittsburghers, for the present byword is "Watch our smoke!"

Don't forget the next meeting!

Have you heard of the Scotchman who sat up all night to watch his wife's vanishing cream?

The boy who learns now is the fellow who will earn later.

LEMONT SCENE OF BARAGA PROGRAM

Officials of Baraga Association Address Pilgrims

By La Sallita

July 19 was Baraga Day in Lemont, Ill. This gathering was called by the vice president of the Baraga Association, Joseph Gregorich of Chicago, who is acting manager of the association since the departure of Mr. Grdina to Yugoslavia.

July 19 was also a special day for pilgrims from St. Roch's Parish in La Salle, Ill. It can be truthfully said that the great majority were La Sallians, but there were also pilgrims from Joliet, Chicago, Waukegan, South Chicago, Indiana and Michigan.

High Mass was celebrated at 10 a. m. The sermon was delivered by Father Odilo and the La Salle Senior Choir sang during the services. The small church was thronged to capacity and many had to be satisfied in remaining outside the edifice.

In the afternoon there was Benediction of the Blessed Sacrament and prayers for the beatification and canonization of Bishop Frederick I. Baraga. After the services the crowd turned to the hill, where an improvised platform was the scene of talks and a general mass meeting in connection with the Baraga Association. The affair was conducted by the vice president of the association and speeches were delivered by Father Bernard, Father Hugo and Joseph Gregorich. Later a special meeting of the Baraga Association was held in the offices of the Ave Maria.

Of especial interest in Lemont is the grotto of Mary Lourdes that is being constructed out of stone. This work is done by men and boys from La Salle that are at present classed with the unemployed and have offered to help in making this an attraction for pilgrims in years to come. It is constructed of pieces of stone cemented together, and reposes just above

(Continued on page 8)

LETTERS TO THE EDITOR

WE'LL LEARN—MAYBE!

Cleveland, O.

To The Editor of "Our Page":

We find you guilty of violating one of the primary ethics of the press; that of misquoting a person when quoting him verbatim. You committed this dastardly crime when you published a talk by Dr. Julius Klein, assistant secretary of commerce. You misquoted him purposely, as is evident from your text of Dr. Klein's talk. We are referring to the passage 'skilled Slovenian mechanics'. In the original talk given over the radio Dr. Klein decidedly said 'Slovene' and in the text issued by the Chamber Of Commerce the word used was 'Slovene'.

As we see, you have adopted the policy of using the obsolete word 'Slovenian' in your columns. Well and Good; but when quoting a person do not correct his language, as you did in your last issue, when you insulted the intelligence of Dr. Klein who is learned enough to know what forms to use.

You clearly showed when you changed 'Slovene' into 'Slovenian' that you are obstinate and cannot listen to reason, even going so far as to change passages of the best authorities on English. We feel that only a written apology and correction in your paper would suffice for the grave insult you made Dr. Klein, and if this is not given we will surely be convinced that the editor of "Our Page" is not a gentleman.

For a change let us throw some bouquets.

We were pleased with the excellent manner in which paper is being arranged at present. You have plenty of news and many interesting features. There is but one thing that makes it detesting; the fact that you are not Slovene. You have no Slovene spirit—you are only a misguided editor with a Slovene name. You proved this when you published the letter of that 100 percent Ku Kluxer John Struthers Smith, in which he heaped insult on insult upon every foreigner and his children.

Are you aware that by publishing that stenchy letter you insulted every member of the KSKJ, yourself included?

And again by publishing the letter of the 'Real Slovenec' you betrayed the purpose of your paper and the KSKJ organization. 'Real Slovenec' is so backward as to think that if you are a real Slovene you cannot be a real patriotic American. What nonsense!

We believe in the free press, but in order to preserve the KSKJ in years to come you must educate the younger set to be true Slovenes. Our Page was instituted for this purpose at the convention and your intelligence will tell you that by publishing such letters you are going against this purpose of Our Page and we are sure that the Supreme Board of the KSKJ will not tolerate this crime long, if you do not change the policies of your paper. "Our Page" is a KSKJ organ, and the KSKJ is Slovene so we are justified in writing this letter to you.

Please do not take this letter as a personal insult, for we feel as true Slovenes that we must step up in defence of our tongue which is being trampled upon by your paper.

TWO REAL SLOVENES.

P. S. We expect that since letters from John Struthers Smith break into your columns that the letter from us will receive the same privilege and that our usage of 'Slovene' will be intact.

Editor's Note: Per request of above P. S., no corrections

were applied to the above letter.

IT'S POSSIBLE

Joliet, Ill.

Dear Editor:

With surprise and indignation I read Miss Critic's letter. It is hard to imagine how anyone can consider the articles on Our Page "too deep" for the average reader. The only trouble with the average reader of today is that he is absolutely too lazy to think. If Our Page will only make our young Slovenes think by publishing these so-called deep articles, it will certainly accomplish a wonderful task. I fail to see how the old-timers, whose only wish is philosophy, etc., will increase their philosophical education by reading Our Page, as the articles do not run entirely on that subject.

Personal items? I wonder if Miss Critic knows what "personal items" are? I guess she would like to see items concerning only Mike and Mayme. What do we care if Mike

"took" Mayme home from a party! We, outside of Chicago, don't know them. If these are the kind of personal items Miss Critic and, no doubt, her group wants, let them publish a bulletin and post it on a lamp post in their locality for the benefit of their friends. Space on Our Page is too valuable to waste on such personal items.

As to there being too many stories and not enough wit and light reading. I can only say that two or three good stories a week do not take up too much space and, as it is, there is plenty of wit and light reading for the average reader each week.

I hope the contributors do not become discouraged and discontinue writing for Our Page because a few persons consider their articles too "heavy." In fact, I believe, out of curiosity, these persons will read—and will think—and soon they will clamor for deeper articles, which, no doubt, the contributors will give them as time elapses.

Sincerely yours,

Miss Critic's Critic.

SLOVENIAN DOCTOR OPENS OFFICE IN WAUKEGAN

The Slovenian and Croatian population of Waukegan and North Chicago, Ill., will be interested to know that after Aug. 1 Dr. Louis F. Kompare, prominent Slovenian physician and surgeon, will open offices in the Goodman Building, 602 Tenth St., Waukegan. He comes to the Twin Cities from the City Hospital in St. Louis, where he was highly commended for his practical work. While being associated with that institution for the past two years, he also held the position of assistant superintendent of the Isolation Hospital, a post which he won through competitive examinations. Dr. Kompare is a product of the Chicago schools and was graduated from the Illinois University Medical College in 1929.

He is a member of St. Florian Lodge No. 44 KSKJ in South Chicago, Ill., and has always been an ardent KSKJ booster. He is a brother of Ralph and William Kompare, noted Slovenian attorneys in South Chicago, the latter now a member of the Supreme Board of the KSKJ. Dr. Kompare is also somewhat of a linguist, for aside from speaking the Slovenian language, he can talk Croatian and German quite fluently.

Employer (to office boy): If anyone asks for me, I shall be back in half an hour.

Patsy: Yes, sorr; an' how soon will you be back if no wan asks for you?

Says My Enemy:

By M. B. K.

Be late for Mass.
Make no preparation before
Mass to open my soul for
graces.
Leave missal and rosary at
home.
Follow my day-dreams instead
of the priest at Mass.
Wear distracting garments to
church.
Ignore the holy water font as
though I didn't believe in
Sacramentals.
Snub the collection-box as
though God didn't have a
right to at least a tithe—a
tenth—of my goods.
Make only a half genuflection
and call it an act of adora-
tion.
Stand in the doorway during
Mass, blocking ventilation
for others and graces for
myself.
Talk to everyone in church but
God.
Criticize the preacher instead
of myself.
Forget the sermon is the word
of God.
Apply the instruction to all in
the parish but myself.
Rush for the exit before the
priest has left the sanctuary
and feel I am still a gentle-
man, still a lady, polite to
Christ, considerate of the
priest, and grateful for the
graces I have received.
Be last to arrive and first to
leave the tremendous sacri-
fice of the Mass.

ASSOCIATES LIFE INSURANCE WITH GROWTH OF FLOWERS

For the enjoyment of those
who love flowers, and get a
keen delight out of growing
them, we believe that the fol-
lowing taken from The Econ-
omist provides a happy asso-
ciation with the cultivation of
prospects in the life insurance
field.

"One of my insurance friends
is very fond of gardening. This
year he has added a rock gar-
den, as have thousands of oth-
ers who enjoy floriculture as a
pastime. The other evening my
friend showed me around this
garden.

"I get as much fun out of
this as I do out of my business,"
said he. "There is so much in
it that resembles my work, yet
it takes me out of myself to
dig in the dirt for an hour or
two every evening, and in the
cool of the morning."

"For example, here are for-
get-me-nots; the very thing
upon which we base our argu-
ments for life insurance pro-
tection of our loved ones after
we are gone. Over there are
some crocuses, the first blooms
of the season—the early birds
of the life insurance fraternity,
getting on the job before any-
one else can beat them to it.
And here are lady slipper, and
delphinium—larkspur—sym-
bolic of the love of a youth for
his maiden, and the spur of
passion that makes life seem a
merry old lark after all—and
makes it more difficult for us
to sell our protection so far in
advance of its needs."

"How interesting," I ex-
claimed, catching the spirit of
the thing at once. "I suppose
the annuals and the perennials
represent to you the policy-
holders who take out term in-
surance, and those who are in-
sured on the ordinary life plan,
perennially."—Selected.

"Do you believe that jazz is
dying?"

"I don't know, but it always
sounds to me as if it were suf-
fering horribly."

Bub: I bet I can beat you
grakin' faces.

Bessie: Aw! Look at the
start you got, naturally!

JOHNNY'S STORY

(Continued from Page 7)

howareyou, several friends of
mama's escorted them to the
house at the foot of a steep
hill. Johnny went to many pic-
nics with papa and mama in
America and when it got dark
they would light the gas jets
that hung on several trees,
thereby being able to see what
they were doing.

Johnny wondered why they
did not have gas lights on
these trees in the woods
through which they were pass-
ing so he could see the rocks
he was stumbling over.

The next morning when he
arose he thought he was in
fairlyland. Those huge trees,
the blanket of green grass, the
fruit dangling on the trees,
cows grazing in the pastures
and oxen pulling funny looking
wagons gave him an awful
thrill. He didn't see anything
like that in Brooklyn. No, sir.
He made up his mind he was
going to forever stay there.

Two weeks later the inevit-
able war broke out. Johnny
saw much weeping as fathers
bade goodby to their wives
and children. He saw many
women faint. Oh, this was get-
ting terrible. The fact is, ma-
ma had intentions of staying
there only two months, but the
ports were eventually closed to
travelers. Johnny had to at-
tend a local school there.

The first winter finally ar-
rived. Johnny, his mother and
several neighbors were in the
house. Then someone remarked
that it was snowing. Oh, boy!
You should have seen Johnny
make a dash for the door to
see the red, white and blue
snow. When he got outside,
what a disappointment. He re-
entered the house weeping and
telling his mother the snow
was no different than in Amer-
ica. What a laugh the old folks
had when mama told them
how she persuaded Johnny to
come with her only by telling
him the snow was colored in
the old country.

Johnny saw many things
over there, things he thought
never could have happened
while he was in America. He
saw more and more men leav-
ing for war and more crying.
He saw wounded men coming
back from the front. He heard
the priest announce from the
pulpit the names of men who
were unfortunate, never to re-
turn. He saw and heard things
too numerous and ghastly to
mention.

After two and a half years
the war was still going strong.
Mama found a way to return
to good old America. At last
they left. They had to travel
to Holland to board a ship.
This was in December, 1917.
Johnny did not get seasick this
time because the air was very
cold and refreshing while on
the ocean.

Jan. 2 they arrived in New
York. Papa was not there to
meet them, as he did not know
they were on the way. The
war cut off all means of com-
munication. Mama could have
telegraphed two days before
arriving in New York, but she
thought she'd give papa a big
surprise.

Into the house they came at
11 o'clock that night. Blow
me down, but papa certainly
was tickled to death to see
them.

Years have gone by. Johnny
is a young man now. But he'll
always carry the dear memory
of the old country with him.
He still can tell us plenty of
interesting stories and facts,
though he is none the worse
for his experience.

Lady (in shoe store): Of
course, I want them comfort-
able and easy, but at the same
time neat and attractive.

Clerk: I understand. Large
inside and small outside.

Persons

La Salle, Ill.: Mr. and Mrs.
Benjamin Derix are the proud
parents of a daughter born July
15 at St. Mary's Hospital. Mrs.
Derix before her marriage was
Miss Celia Setinz, daughter of
Mr. and Mrs. Martin Setinz of
18th St., La Salle.

The Rev. Father De Sales
Glavnik, O. F. M., of Lemont
is spending a week's vacation
in La Salle. With the many in-
teresting spots in La Salle and
other points of interest, the
Rev. Father ought to enjoy his
stay here.

Cleveland, O.: Mr. Frank J.
Kress last Sunday returned to
his home in Pittsburgh after
having spent two weeks with
friends and relatives here.

TO THE EVENING STAR

Star that bringest home the bee,
And sett'st the weary laborer
free!
If any star shed peace, 'tis thou
That send'st it from above.
Appearing when heaven's
breath and brow
Are sweet as hers we love.

Come to the luxuriant skies,
Whilst the landscape's odors
rise,
Whilst far-off lowing herds are
heard
And songs when toil is done,
From cottages whose smoke
unstirr'd
Curls yellow in the sun.

Star of love's soft interviews,
Parted lovers on thee muse;
Their remembrance in heaven
Of thrilling vows thou art.
Too delicious to be riven
By absence from the heart.
—Thomas Campbell.

CHALLENGE

In submitting contributions to Our
Page, please consider the following:
1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil
will not be considered.
3. If possible typewrite material,
using double space.
4. All contributions must be
signed by author. Name will be
withheld from publication by re-
quest.
5. Material must be received by
Our Page not later than 8 a. m. Sat-
urday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be re-
turned.
7. Address communications to
Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleve-
land, O.

JOLIET TAKES LEAD IN KSKJ LEAGUE

Chicago Outfits Joliet, but
Fails to Score

Battling on even terms, Jo-
liet rallied in the sixth frame
and defeated Chicago, 6 to 5,
on the Chicago diamond. The
victory places the Joliet team
first in the Midwest KSKJ
Baseball League.

Stimac, Joliet moundsman,
allowed eight hits and retired
twenty batters via the three-
strike count. Piber, the oppos-
ing hurler, allowed but six hits,
but an error, two walks and
timely Joliet hits were disap-
stous to the Chicago boys.

BARAGA DAY IN LEMONT

(Continued from Page 7)
the lake and alongside of the
building where Mass is held in
the open.

It is rumored that this grotto
is to be blessed when the Rev.
Father Augustine Svete, O. F.
M., newly ordained American
Slovenian priest, arrives in this
country to take up his duties
with his American brothers in
the services of God.

Books are the best friends of
a boy.

CAMP

When the day with all the
good times is over; when the
sun has hidden itself for the
night, leaving only a fading
crimson trail across the sky;
when the campfire is lighted
and you squat beside it with
your blanket around your
shoulders, watching the smoke
curl upward; when all is still
and quiet and the only sounds
heard are those from the crick-
ets, the frogs and the crackling
flames; when all nature seems
to have gone to rest, leaving
only the tall pine trees as sen-
tinals of the night; when here
and there in the darkening sky
a flickering star appears, and
then grows brighter as the
shadows deepen; when all
about you feel the nearness of
the Great Creator and feel a
certain something in your heart
respond to the call of Great
Outdoors—then life begins to
be worth living and you realize
that after all there is no time
quite so happy, so wonderful,
so real, so everlasting in our
memory as camping time.

Real Independence

Life insurance frees a man
from the worries of today and
makes him unafraid of the
hazards of tomorrow. It en-
ables him to make long distance
plans and know that they will
be carried out. It gives him
real independence. It adds to
completeness of life and re-
moves the fear of death. Just
as home-making builds charac-
ter, a man's knowledge that he
is able to meet his social and
financial obligations, living or
dead, adds to his mental and
spiritual stature. All of this
finds expression in the better-
ment of human life.

Making money is easy as
compared with keeping it.

WHY NOT TELL HIM HIS DUES ARE DUE? IT MAY HELP

It impresses us that the pres-
ent methods of levying assess-
ments, or premiums, practiced
by the majority of fraternal
benefit societies are about as
effective as the obsolete carbon
light. For years one of the big-
gest problems of the fraternal
benefit societies has been that
of lapaation. Many theories
have been advanced as to why
such was the case—many of
these had a foundation of truth
—but in the mind of the writer
one of the greatest causes of
lapaation has been neglected in
notifying the member when
payments on his certificate
were due.

In the field of commercial in-
surance the policyholder re-
ceives a notice 30 days before
his payment is due, whether he
be on the quarterly, semi-an-
nual or annual payment plan.
In the fraternal benefit field
send out any such notice. You've
got to know when payment is
due or your certificate is lapsed.
In addition to this, the old-line
or commercial companies send
out a second notice, sort of a
last warning, a week or two be-
fore the insurance will expire.
So far as we know, no such
warning is sent out by the
fraternal benefit societies. You
must know when to send in
your payment, or you are out of
the fold. Yet the fraternal ben-
efit societies are competing
with the old-line or commercial
companies, in policy forms and
in many other advertised ways.

In some societies it is the
practice to have the secretary
of the local lodge notify the
member when his payment is
about to come due and, if nec-
essary, to follow it up with
other calls by phone. The sec-
retary receives a small per
capita compensation for this
service, but it has been found
to be well earned. The lapa-
sations in these subsidiary organ-
izations have been found to be
very low. In other words, this
practice more than pays for it-
self.

Conditions have changed,
business methods have ad-
vanced, but the methods of
some fraternal benefit societies
are as archaic as the carbon
lamps, and give a service in
equal proportion to them and
the modern vacuum light of to-
day. There has just been ob-
served at Niagara Falls the
half-century of the electric
light. Fifty years ago it cost
the user of 100 watts of elec-
tricity per night some \$40 a
month. Today he may use the
same amount per night at an
expense of about \$2 per month.

It isn't entirely necessary for
fraternalism to change its form,
but it is imperative that it alter
its business methods. The busy
man of today hasn't time to
keep track of when this or that
certificate is due. He has too
many other demands upon his
time. He knows that he will be
notified when his commercial
insurance policy is due. Why
shouldn't he expect the same
service from the fraternal in-
surance society which makes
just as strong claims for ren-
dering service? But the frat-
ernal insurance society falls down
—and falls down hard—in the
absence of such service.

What is the result? The
fraternal insurance payment
becomes due, without the
knowledge of the holder or
member, and it is lapsed. In
the meantime the same man's
commercial policies have be-
come due and, owing to proper
notification, have been duly
paid. What is this man's re-
action when he finds that he has
been lapsed in his fraternal so-
ciety? It is one of resentment
that he did not have proper
warning in advance. He is go-
ing to feel that if the society did
not have enough interest in him

CURIOSITIES

By NUYAWKER

The ambition of movie stars:
Adolphe Menjou would be a
designer of men's clothes if he
were not a star. Bary Brian
would like to be Mrs. Lind-
bergh. She says it would be
more satisfying to be the wife
of a world's hero than to be a
figure of romance or heroism
herself.

Joe E. Brown is a comedian
by contract and reputation,
but a baseball player at heart.
He says that he'd rather be
Babe Ruth than Joe E. Brown.

If Ronald Colman could get
away he would retire to an
estate in England, about 150
miles from London, and live
the life of a country gentle-
man.

If Anita Page says, her life
had to be changed, she'd go
after a job as newspaper
artist.

Evelyn Brent would like to
have been Eleanor Duse.

J. Farrell McDonald would
like to publish a small-town
weekly.

Betty Compson would like
to trade places with Jascha
Heifetz, the violin master, or
be the wife of the next presi-
dent of the United States.

If Mary Astor were starting
her career all over again she'd
want to be an architect.

And Ernest Torrence would
like to be one of the great com-
posers. He writes songs at
times.

So you see, there aren't
many that are satisfied.

CAN YOU SWIM?

In case you slipped off a dock
or pier and fell into deep wa-
ter, could you manage to swim
to safety without assistance?

If somebody else yelled for
help, would you be able to strip
off your coat and go out and
save a life?

The slogans of the Red Cross
are:

1. Everyone a swimmer.
2. Every swimmer a life saver.
3. Why wait until they drown?

Every boy should learn to
swim. If you do not learn how
to swim during your boyhood
years, you will carry the fears
of the water into manhood.
Swimming is 99 per cent confi-
dence and 1 per cent education.
The education is 1/2 per cent
breathing and 1/2 per cent
stroke. Learning to swim is the
best insurance against drown-
ing. Swimming is the only sport
you come clean from. Do not
be a "clinger" or a "sink easy."

Every swimmer a life saver.
It is fine to swim and dive, but
better to be able to help the
other fellow. Any average
swimmer can help if he knows
methods. Most accidents hap-
pen within a few feet of the
shore.

Fellows, do not let the pres-
ent season go by until you have
learned the art of swimming or
improved your ability as the
follower of water sports and
water safety.

Landlady: I'm sorry to say
the lady who gave me the re-
cipe for this soup just died.

Star Boarder: Then out of
respect we'll all drink in sil-
ence.

Emil: Have you heard that
Jack's daughter is going to be
married?

Mike: Who is the happy
man?

Emil: Jack.

to let him know when his dues
were due, why worry about the
society?

If any fraternal society has
got a good defense of this prac-
tice, we would be glad to hear
it.—Fraternal Monitor.

With sorrowful hearts we make known to our relatives and friends the sad news of the loss and death of our beloved son and brother

JOSEPH F. ROSENBERGER JR.

Who met a sudden death on June 21st at 6 P. M. On June 24th he was buried at St. Mar-
tin's cemetery, Fair Oaks, Pa.

He was born at Berdovo (Smihel), near Novo mesto, Yugoslavia on December 16th, 1900. He
arrived in America on the 27th of June in 1912. His entire life was spent in Ambridge, Pa.

To the many relatives, friends and acquaintances who extended sympathies, kindnesses and
assistance to us during our bereavement we want to express our sincerest thanks.

We want to thank the Revellers' Lodge No. 689 of the SNFJ for every kindness shown, Lodge
Dobri pastir, No. 153 of the KSKJ and W. B. U. district No. 1 Lodge for for their kindnesses also.
We appreciate the thoughtful and quick assistance given us by Mr. and Mrs. John Knafelc,
Mrs. Frank Rosenberger, Mrs. John Rosenberger, Mrs. August Rosenberger, Mrs. Louis Verchek
and others whom we cannot recall at present.

We wish to thank Councilman Louis Grodeck for all he did in using his influence in procur-
ing the many cars needed at the funeral. We are equally grateful to Mr. Charles Grodeck for
his tireless help in our behalf.

To the many giving floral contributions we are deeply grateful. We thank the Frank Rosen-
berger family of Park Rd., August Rosenberger family, John Rosenberger family, John Knafelc
family, Mike Knafelc family of Struthers, O., Bransel family of Bradock, Pa., Lomar family of
Cleveland, O., Slopek family of Cleveland, O., Erjavac family of Pittsburgh, Pa., Gorsp family
of Pittsburgh, Pa., Jakes family of Millvale, Pa., Anton Basnik family of Pittsburgh, Pa., Mr. and
Mrs. Fred Ogulja, Misses Justine and Frances Le'ar of Pittsburgh, Pa., Mrs. Gorick of Pittsburgh,
Pa., Mike Turk family of Pittsburgh, Pa., Felts family, Louis J. Grodeck family, Hochever fam-
ily, Polzga family, Messers. Peter and Joseph Rogina, Brkoc family, Tony Samrak family, Mr.
and Mrs. M. Bally, James Storar, Mike Frankar, Miss Tillie Jackovic of Verona, Pa., Messrs
Frank and John L'kar of Midway, Pa., Miss Angeline Repovich of Sewickley, Lodge Revellers
of Ambridge, Pa., drutvo Nal Don of Ambridge, Pa., drutvo Dobri Pastir of Ambridge, Pa., W. B.
U. District No. 1 of Ambridge, Pa., drutvo Grod of Allegheny, Pa., Lodge Excelsior of Allegheny,
Pa., Lodge Morning Star of Pittsburgh, Pa., Lodge Musketiers of Moon Run, Pa., Lodge John
Zavertnik Jr. of Liberty, Pa., Buddies of Main Street A. B. Co. of Ambridge, Pa., the Gang from
Pittsburgh, Pa., First Ward Athletic Club of Ambridge, Pa., and the South Side Girl Friends of
Pittsburgh, Pa. for all of their generous donations. If we have missed any name please accept
our thanks.

We also thank every one who kindly contributed for Masses to be offered for the soul of
our departed son and brother, viz.: Mr. John Golobic, Mr. John Perko, Mr. and Mrs. Anton
Shelth, Mr. and Mrs. Joseph Lokar and Mr. and Mrs. Mike Vojna, Mr. and Mrs. Louis Verchek.
There were so many cars donated for the funeral that we cannot thank the owners individ-
ually, but we want each one to know we are truly grateful for their generosity.

To the reverend pastor of Holy Redeemer Church I. S. Herkel, we also are grateful for
every courtesy and kindness extended.

To the many relatives, friends and acquaintances present at the funeral we are also grateful.
Every act of kindness, every act of assistance and of sympathy given to us during our moment of
sorrow were the sole consolation we had in our hour of grief.

Others whom we may have omitted to thank, we want them too to know we are grateful.
We want to thank each and all for every kindness shown.

Dear son, dear brother, you will be missed. Though you may be gone you will remain with
us in spirit as long as we live.

JOSEPH and MARY ROSENBERGER, parents
Ambridge, Pa., in July, 1931.

EDWARD, brother; MARY, sister.